

MAGYAR NŐK LAPJA

III. ÉVFOLYAM 28. SZÁM

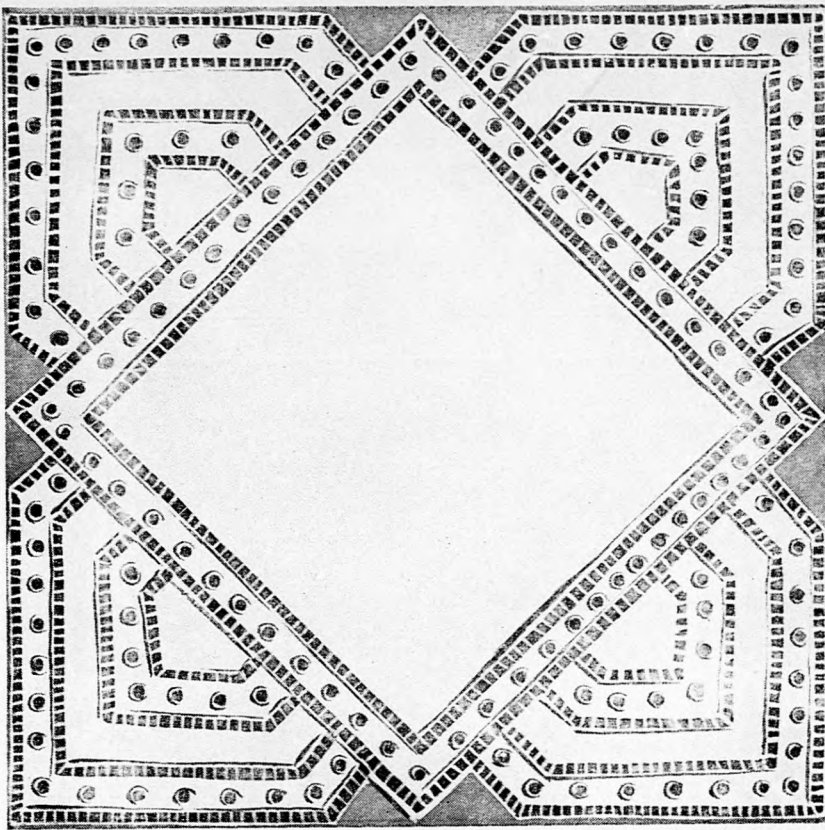
SZERKESZTI PAPP JENŐ

BUDAPEST, 1941 OKT. 1

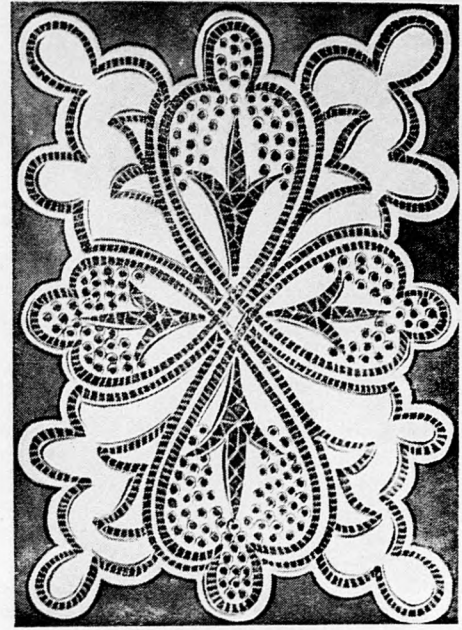

Metro-Goldwyn-Mayer foto

LEGUJABB SZINHÁZI RUHA

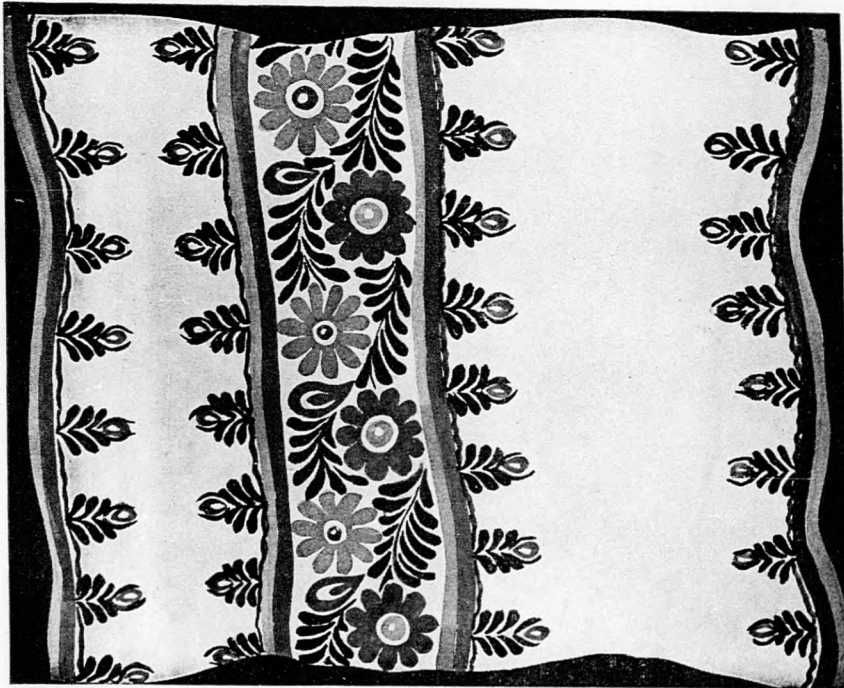

Angol madeira-milió. 80x80 cm méretben, fehér pamutvászonra előrajzolva P 5.50. Szúrtsablónja P 1.20. — Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában, Teréz-körút 6.

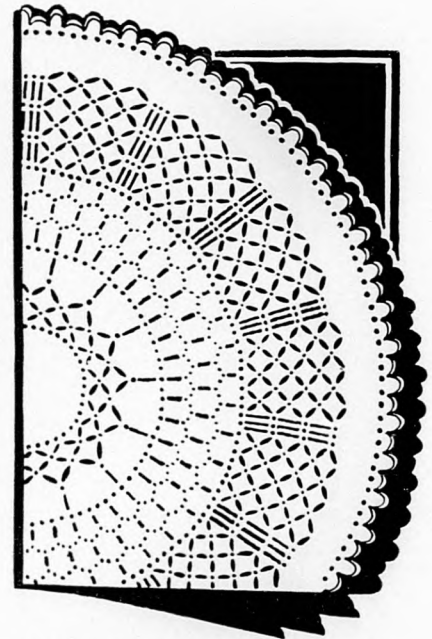

Hímzett terítőcske. 40x50 cm méretben, fehér pamutvászonra előrajzolva P 3.— Szúrtsablónja 80 fillér. — Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltjában, VI., Teréz-körút 6. sz.

A MUL Kézimunkabolt (VI., Teréz-körút 6. sz.) szívesen látja e lapnak kedves előfizetőit és valamennyi olvasóját

Magyaros vászonzárna. Fehér pamutvászonra előrajzolva, a hátlappal együtt, 40x50 cm méretben P 4.20. Szúrtsablónja 80 fillér. Hímzéséhez színes gyöngyfonál matringja 39 fillér. — Megrendelhető a MUL Kézimunkaboltjában, VI., Teréz-körút 6.

Madeira tálcakendő. 30x30 cm méretben, fehér pamutvászonra előrajzolva P 1.— Szúrtsablónja 50 fillér. Beszerezhető a MUL Kézimunkaboltjában.

MAGYAR NŐK LAPJA

III. ÉVFOLYAM 28. SZÁM

BUDAPEST, 1941 OKT. 1

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT, KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekkzámla: 20.334. Előfizetési ár:
egész évre 26.40 pengő, fél évre 13.20 pengő, negyed évre
6.60 pengő, egy óra 2.20 pengő. Egyes szám ára 88 fill.

SZERKESZTI

PAPP JENŐ

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre
33 pengő, félévre 16.50 pengő, negyed évre 8.25 pengő.
Szlovákiában: egész évre 198 Ks., fél évre 99 Ks., negyed
évre 49.50 Ks. Amerikában: 1 évre 44, fél évre 22 pengő.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7. II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 18—73—42
FIÓKKIADÓHIVATALOK: KOLOZSVAR, MÁTYÁS KIRÁLY-TÉR 14, DEBRECEN, KONDOR-U. 19 és SZEGED, BARÓ JÓSIKA-U. 4

Szeptember végén

IRTA IZSÁK-GYARMATHY LÁSZLÓ

Felkelsz az ágyból, felvonod az ablakre-
dőnyt: a jöltismert tájkép az ablak négy-
szögében ma idegen és színevesztett, toll-
rajzszerű. Szél ragadja a fákat, szél, mely
nem olvad meg többé tüzes napsütéstől.
Mire gondolsz most? Magadra és a világra,
e szép és bánatos küzdelemre; mint min-
dig, mikor újra elmúlt valami.

Ez a reggel már az ős, amelyben oly céltal-
anul jár az erőtlen napsugár, mint az em-
lékezés. Most megint bele kell nyugodni
valamibe, mint egy itéletbe. Kőd száll a vi-
zekre, melyekben a nyáron könnyelműen
fürödöttél, hideg és nyirkos kőd a hegyekre,
ahol elemóziás táskával vidáman mász-
káltál, kőd a szerelmekre, melyeknek
csókját nyáresték lágyították.

Ha figyelsz, megérezed, hogy most, ezen a
reggelen halt meg a nyár. Úgy-e, azt is ér-
zed, hogy éppen a te halottad?... Lásd,
a természetben örök rend a halál, még-
pedig a tömeghalál: a virágos mezőkre
gondolj, a nyárerdei madárzenekarok mű-
sorára, a gyümölcsfák virágainak mézes
szagától megszédült, könnyűruhás lányok
szerelmes áhítatára. Ezek, szeptember vé-
gére, mind elvesztek. Erre gondolj, hogy
jobban megértsd az emberek harcát s
pusztulását...

Az ős legkedvesebb évszakom, mert szép-
nek és bölcsnek ismerem. Szeretek a lehu-
lott lombban járni, ezt a szőnyeget csak
szeptember és október tudja elkészíteni.
Az aludni készülő fák leveleikkel még em-
lékeztetnek a nyár harsány, kicsit vásári
ünnepére, de együttál bölcsen intenek, „el-
hull a virág, eliramlik az élet”. Petőfi e
pillanatban hitvesét hívja maga mellé s
Rilke, a legérzékenyebb német költő, mi-
kor észreveszi, hogy a borbolyák már le-
hajtják illattól és a nyártól súlyos fejüket,
felkiált: Vagyázatok! Aki most egyedül

van, társtalan marad végig a néma, hideg
télien... Igen, nem szabad egyedül ma-
radni. A nyár inkább önzővé tesz, de az
ős bánata a csendes szeretet melegére
figyelmeztet, e meggitt, legbelső emberi
összetartásra, amelyről egyszer Krisztus
mondta el a legművészibb szavakat. Ő a
hitnél is többre tartotta a szeretetet... S
ha jól figyelünk, nem kell jósnak lenni ah-
hoz, hogy kitálaljuk: a nagy világelfordu-
lásból az a nép és azok a népek fognak
élni és győzelmesen kikerülni, amelyeknél
ez a belső, csuládásan összefogó szeretet
életben tud maradni a történelem őszlein
és telein át is.

Szeretem az őszt, mert a napsütött, önfe-
ledt örömeök után megismertem az élet okos
bánatával. Ez a bánat csak hangulatbeli és
nem reménytelen. Őszi éjjeleken tisztáb-
ban látom sorsomat. Szél reszket az ab-
lakon s egy-egy régi szerelem emlékének
fizeinél hosszabban időzöm, felidézem és
megbírálom magaviseletemet és bocsánatot
kérek némelyik elveszett arctól. Szeptem-
ber végén a vadlibakkal együtt felénk tar-
tanak mind az emlékek, amelyek életün-
ket alakították s jellemünket megszabják.
Szeretem látni a szeptembervégi embere-
ket: az iskolások fiatal csapatait, a nő-
ket, akik közül a nagyon szépek is szeré-
nyebben összehúzódnak ilyenkor, nyári
kibomlott szépségük gögje után emberib-
bek: már elhiszem róluk, hogy jó anyák
lesznek. A fázkony kávéházi pincéreteket,
akik hajlottan szedik be a korzóra kira-
kott széksorokat, mintha az Ősz című szom-
orújáték díszletmunkásai volnának. S
néha egy ritka őszi jelenetet, amelytet be-
fejezésül még elmondok.

Villamoson láttam őket, a vidéki anyát
és a fővárosi egyetlenem tanuló fiát. Zöld-
selyemnyakkendő, selymes-mogyorószínű

felöltős, túlelegáns fiú, a kopott és pénzes
vidéki mamájával. Szemben ültek velem,
hallottam, a fiú pumpolta az anyját. —
„Anyá, még kétszáznyolcvanért azt a koc-
kás gyapjúkabátot megvehetnének! Igazán,
te nem is tudod, milyen nagy szükségem
lehet rá itt a télen...“ Az anyá belegegye-
zett; mindenbe beleegyezett. Fáradt volt
az utazástól, nagyvároستól; de a fáradsá-
gában is rettentő ragaszkodó szeretettel
ült a fia mellett.

— Kisfiam, délután úgy-e velem maradsz?
— kérdezte aztán.

— Jaj, anyá, nem. Sajnos, be kell mennem
az egyetemre. Előadás... — mondta bi-
zonytalanul és éreztem, hogy hazudik. Azt
éreztem: randevúja van. Elegánsan, a se-
lyemfényű felöltőben megy majd talál-
kára s a kopott, fáradt mama, aki azért
utazott fel, hogy őt lássa, magára marad...
Szólnom kellett volna az anyjának, hogy
ne higgyen túlságosan a fiának és ne en-
gedjen neki túlsokot... Úgy érzem, ma új
ifjúságra lesz szükség és a szeretetükben
is új meggondolású anyákra. Az egyetemi
hallgató most nem élhet azzal a még né-
hány év előtti szenvelgő és kényelmes ki-
fogással, hogy: hiába tanulok és szerzek
diplomát, úgysem kapok állást! Ma az or-
szágban háromszor annyi állás van, mint
arrá alkalmas fiatalember. Csak a fiatalok
nagy száraléka ezt nem veszi tudomásul.
Az anyák szerepe itt óriási: az új magyar
világot először nekik kell felfedezni gyer-
mekeik előtt. Szuggesztivitásukon múlik
elsősorban a „nemzetnevelés” s csak az-
után a tanítókon. Ha az anyák és nyomuk-
ban a fiak ezt felismerik: új, nem ideges
és szkeptikus, hanem alkotó nemzedéket
adhatnak nemzeti jövőnk erősebbvállú
hordozására.

Ez jutott eszembe az őszi villamoson, a
fiúról, aki el akarta hagyni anyját; s félő,
hogy majd a tanulással is így bánik.
Pedig mindkettő elvégzése után is bőségesen
jut idő az alkonyati találkozókra, sokan
vagyunk tanuk erre...

Lord Byron paraszfi Venusa

IRTA MEGYERY ELLA

... il Canal Grande
Specchio alla doppia linea dei palazzi
Ricamatì nel marmo...

Mint a visszatérő hullám, amely a gondolámhoz csapódik, csapódik öntudatomhoz is a visszatérő strófa:

... a Canal Grande
Kettősorú paloták tükre
Márványból csipkézett...

Igen, ez a világ legszebb korszója. Szépsége örök nyugalomból és örök nyugtalanságból szövődik össze: a márvány arhaizáló hűvösségéből, amely szinte a mulatban él, távol és külön a máttól... s a víz folyton vibráló, opalizáló, ringó-hullámzó játékból, fényből és színekből felvázolva egyetlen élő-mozgó freskóvá, amelynek összehatása is egyedülálló: Velencét csak Velencéhez lehet hasonlítani... Ezen az arannyal és lapislazulival kirakott vízi főutcán siklom most Beppóval, késői látogatásra a költőhöz, aki olyan legendás alakja ennek a városnak, mint a dózsék és festők, hadvezérek és szerelmespárok, akik itt éltek s Velencével kölcsönösen inspirálták egymást, a szét-sugárzó szépség szuggesztív erejével... Lord Byron.

Éveket töltött itt a Child Harold frója s el lehet gondolkozni rajta: miért, hogy a józan angolok azok, akik Itália napfényes varázsát legjobban tudták átérzeni mindig, miért, hogy szinte minden olasz városnak megvan a maga „házi“ angol rajongója, szentje, örültje — Róma John Keatsétől a Riviéra Levante Shelley-jéig, Firenze Robert Browningjától Velence Shakespea-rejéig, Byronjáig, Dickenséig, Ruskinjáig... Ruskin, igen, Ruskin kellene most mellém a gondolába, Ruskin, akihez emberi szó-

val szóltak Velence kövei... ő, csak ő tudná méltón elmondani a szerelmi regényt, amely itt zajlott a Palazzo dei Mocenigo szürkemárvány falai között — egy külön északi főúr-poéta s egy olasz parasztszépség szívében, anno 1818...

*

Ezekben az időkben éjszakánként üdögélt a zöldhínos kölépcsőn egy hosszúfüggős, fűzött derekú, villogó szemű olasz nő: Margherita Cogni, Byron Fornarinája. Egy brentamenti falucskában pillantotta meg őt, amint a folyóban mosott... s ez a perc két forró esztendőt termelt, villámokkal és viharokkal teljes szerelmi korszakot, amelyben több volt a dráma, mint az idill, különösen Signora Margherita számára...

Virágzó pompás, teli szépség, igazi paraszti-Venus, akitől maga Byron azt írta, hogy „csak gladiátorok szülésére alkalmas“, — de persze korántsem tudta egészen lekötni magának szeszélyes lovagját. Ugyanakkor, mikor itt leste őt a késő hajnalig palotája küszöbén, a gazdag és finom világfi a szomszédban udvarolt, a vitaköz szelleméről ismert szöke precieusenél, Marina Querini-Benson grófnőnél, akinek művészeti-irodalmi szalonja híres volt elmés szócsatáiról... ő maga pedig a „Biondine in gondoleta“ című dalcskáról, amely az ő dekadens elfinomultságát énekelte meg s ma is legjellemzőbb strófája a szerenáták romantikájának.

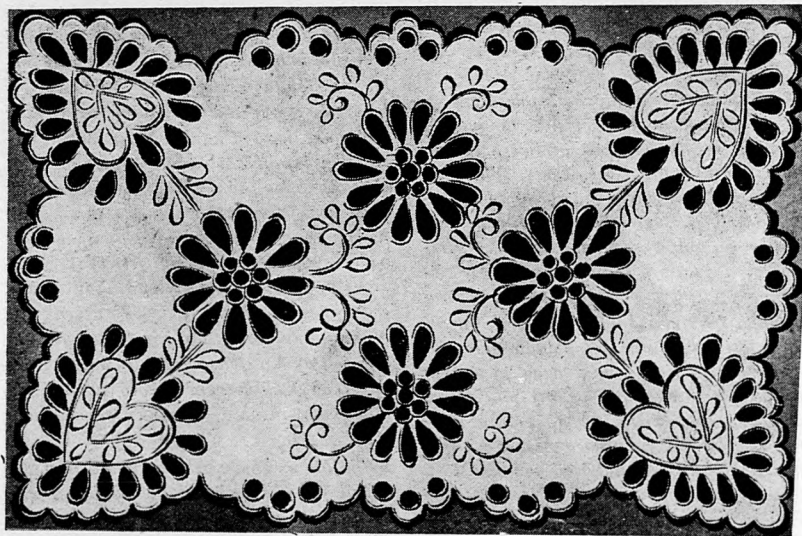
Ezzel az ünnepelel contessával harcolt és konkurált két hosszú esztendeig diadalmasan a brentamenti vadvirág... s baj csak akkor fenyegetett, ha Margherita — igazi oktan asszonyhiúsággal — igazi

rág helyett üvegházi dísnövény akart lenni: Byron bőkezű aranyaiból tollas kalapokat, uszályos bársonyruhákat vásárolt s így kicicomázva várta kedvesét... aki szétépte rajta a sok díszes holmit, de csoda-e, ha sohasem tudta vele megértetni levendulaszagú lényének és kosztümjének igazi sexappealját, amely ruszlikus frissességével úgy tudta őt hűteni-hevíteni a grófi lakomák után, mint a mázaskancsóból ivott parasztfőrből a lidói „Buon pesce“ osteriában, ahová a költő mindig betért magános lovaglásain... s fantáziáját — vallja ő maga — ez a pár pohár úgy feltűzette, hogy hazaérve, kész sorok kellett csak leírnia...

*

„Matta Mylordo“, — örült Mylord — csak így emlegette később Margherita Cogni Byron lordot, mikor rövid boldogsága után zokszó nélkül hazament régi falujába, — de hozzá kell tenni, hogy az „örült“ jelző nem takart semmiféle keserűséget, csupán az egészséges falusi nő idegbeli fölényét az enerváltságig kusza, féktelen költő temperamentumán. Micsoda igazi paraszti-flegmájának kellett lenni ennek az asszonynak, hogy elnézte Byron bogarait: a szabadon garázdálkodó kutyákat, macskákat, majmokat, galambokat a szalóknok perzsáin... az éjjeli bolyongásokat a Sóbajok Hídján, ahová állandó belépési engedélye volt... a vakító világosságot a palota minden zugában, mert a lord csak szikrázó fényben tudott dolgozni... s közben a kanálisba is be-beugrált, nem szólva arról, hogy viharban első dolga volt megkerestetni nála gondolását, Beppót s akár éjjel, akár nappal kivetelni vele magát a Lidóra, a szabad tenger zúgásába, amelytől valósággal megrészegedett. Igazi dráma, ahogy az egykorú feljegyzések lefestenek egy éjszakát, amikor lord Byron olyan ítéletidőben úszott ki a tengerre, hogy a halászok és hajósok egyike se akart segítségére menni, mikor már süllyedezett... s kérdés, ha az utána rohant Margherita könyörgései nem fogják meg végül is az egyszerű emberek szívét, nem jut-e a félájtultan kimentett angol is Shelley sorsára, akit, mint tudjuk, Spezia mellett nyelt el a hálátlan olasz tenger...

Színes, izgalmas regényanyag a szép Margherita románca, az biztos... és biztos az is, hogy a Manfréd betegességig hiú és öntelt költője, — aki sohasem ment végig a Márkus-téren, csak a Prokuratiák ablakából nézett le rá, nehogy hibás lába kiabrándítsa csodálót, akik az ifjú Apollót látták benne — kevés asszonyhoz ragaszkodott úgy életében, mint hozzá, akinek romlatlan föld-izében talán az őt-Évát ke-reste, az öntudatalatti végéit, amelyet annyi kalandon át kerülgetett.

Boldogi hímzésű terítő. 40×60 cm méretben fehér pamutvászonra előrajzolva P 3.20. Szűrőablakja P 1.—. Megrendelhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában, Teréz-körút 6.

Levél mélyen tisztelt Előfizetőinkhez

IGAZ SZERELEM

IRTA ORBÓK ATTILA

Minden hűséges és kedves előfizetőnk tudja, hogy a háborús állapotok miatt majdnem minden cikk fokozatosan megdrágult. Ezt érzi mindenki a saját ártartásán, ezt bővebben magyarázni nem kell. Megérezte ezt lapunk is. Egymás után értek bennünket az áremelkedés hullámai, de a «Magyar Nők Lapja» hallgatott és hősies áldozatkészséggel viselte a rendkívüli terheket, mert az a szent hitünk, hogy ezekben az országépítő időkben mindenkinek kötelessége odaadni a köznek, amit csak tud.

Amióta a «Magyar Nők Lapja» fennáll és megjelenik, azóta

1. a tisztviselői fizetéseket kétszer emelték, összesen 15%-kal — mi ezt a többletet alkalmazatainknak megadtuk, de a lap árát egy fillérrel sem emeltük.

2. A papírárat háromszor emelték, először 7.25%-kal, aztán 15.5%-kal és végül legutóbb 32.5%-kal. Mi ezt a terhet is viseltük s a lap árát egy fillérrel sem emeltük.

3. A nyomdai munkadíjakat ez év augusztusában 12%-kal emelték föl, — mi ezt is fizetjük, — de a lap árát egy fillérrel sem emeltük föl.

4. Elsejei mellékletünknek, a színes divatunk árát 22%-kal emelték föl, mi ezt is viseltük, de a lap árát emiatt sem emeltük föl egy fillérrel se.

5. Az ügynöki jutalékok a lap megindulása óta kerek 100%-kal emelkedtek, — ezt is mi viseltük s a lap árát egy fillérrel se drágítottuk.

6. Rendre emelkedtek az összes írói fizetéseidjajk, illetékek, járulékok, irodacikkek, — ezeknek az apróságoknak emelkedését se hártottuk át a mi kitartó és lelkes előfizetőinkre, hanem hozzányúltunk készleteinkhez, elővettük tartalékainkat és így pótoltuk a hiányt, fedeztük az új és újabb terheket. Amíg csak lehetett. Amíg csak tartottak ezek a jobb időkben félretett tartalékok.

Amikor eljutottunk a felhasználható és mozgósítható tartalékok utolsó készletéig, ezt hivatalosan bejelentettük az árkormánybiztosságnak, közölve, hogy a «Magyar Nők Lapja» eddig hősiesen állta az áremelkedések ostromát, de most eljutott áldozatkészségének végső pontjához.

Az árkormánybiztosság alapos és részletes betekintés után megállapította, hogy a «Magyar Nők Lapja» ezekben a súlyos időkben nemcsak hogy zavartalanul teljesítette ragyogó hazafias és irodalmi feladatát, hanem ezen túlmenően hónapról-hónapra, évről-évre egyre nagyobb anyagi áldozatokat hozott azért, hogy a magyar nők táborában továbbra is fényesen szolgálja a családot, a munkát, az erkölcsöt, a művészetet és az otthoni gazdasági érdekeit. Sőt megtette azt is, hogy a mostoha papírviszonyok mellett új, mélynyo-

másos melléklettel szolgált a divat terén, hogy a változott viszonyok között megkönnyítse a sok terhet és gondot viselő úri középosztálynak az egyre nehezebbé váló öltözködést. A terhek megnövekedése alapján az árkormánybiztosság közölte velünk azt a döntését, hogy a nagy nemzeti és irodalmi érdekekre való tekintettel elengedhetlenül szükségesnek tartja, hogy a «Magyar Nők Lapja» előfizetési árát folyó évi október hó 1-től kezdve havi 10%-kal, azaz havi 20 fillérrel felemeljük.

A közhataloságnak ezt a mindenképpen méltányos és tényeken alapuló döntését tárgyilagosan tudomásul vettük és amikor ezt a minimális lapár-emelést bejelentjük a mi megértő közönségünknek: hisszük, hogy ezt ők is abszolút indokoltnak és időszerűnek fogadják el. Ilyen mérvű áremelés elől a napilapok se tudtak kitérni és már régen keresztül is vitték, a közönség teljes helyeslése mellett.

Reméljük, hogy ez a havi 20 filléres csekély emelés egyetlenegy előfizetőnkénél se kelti fel a legkisebb ellenetést se és nem okoz zavart a lap küldésében. Éppen azért kérjük kedves előfizetőinket, hogy az október 1-i csekket már 20 fillérrel többre töltsék ki, nehogy a lap szétküldésében fennakadás következzen be. És reméljük, hogy ez a semmisség is csak átmeneti jellegű s hogy a viszonyok nem romlanak tovább.

A «Magyar Nők Lapja» olvasóinak és előfizetőinek viszonya velünk anynyira intim, anynyira bensőséges és meghitt, hogy ezt a kényszerű házi ügyünket a teljes megértés jegyében intézzük el egymás közt és megerősödvé megyünk tovább azon az egyre emelkedő úton, amely a szebb és boldogabb Nagymagyarország felé vezet.

Gondunk lesz rá, hogy a «Magyar Nők Lapja» ezután még jobb, még tökéletesebb, még tartalmasabb és szebb legyen. S talán rövidesen visszatérhetünk erre a bejelentésre és örvendetesebb eseményeket is közölhetünk. De az eddigiek alapján is, a felénk áradó szeretet és melegség alapján is biztosan tudjuk, hogy bennünket sem e húszfilléres különbözet, sem más apró zavaró körülmény miatt soha egyetlen kipróbált és öntudatos előfizetőnk se hagy cserben. Mint ahogy az eddigi erős megpróbáltatások alatt mi se hártottunk át rájuk egy fillér terhet sem. A kor intőzkedése ez és mi szeretettel kérjük önöket, segítsenek nekünk továbbra is, hogy elláthassuk nemes feladatunkat és betölthessük azt az emelkedett hivatást, amelyet ma Magyarországon a «Magyar Nők Lapja» lelkesedéssel és forró hittel tölt be. Mély tisztelettel

a «MAGYAR NŐK LAPJA» szerkesztője és kiadóhivatala.

Barátomat, a háborgó embert, Tomory Rafaelnek hívták. Párisban, a magyar művészkolónia körében hallottam először a nevét — és jól emlékszem — különös vágy fogott el, hogy megismerkedjem vele. Nyáron Bretagneba utaztam, a tenger partjára. Páris kifárasztott s a magányra vágytam.

Fiatal voltam, sokatígérőnek láttam az életet; frenetikus életimádatom vitt el időnként Páris vitéstáncos forgatagából, mert csábított a tenger.

A kis halászfaluban, Carantec-ben, ahová nyaranta visszavonultam remetéskedni, valahányszor sötéten gomolygó felhők gyülekeztek az égen, siettem ki a sziklás partra és letelepedtem a víz fölé ugró szírtre, jól magam köré csavarva felleg-hajtó köpenyemet — és lestem az égi-háború isteni színjátékát.

Mihelyt feltűntek a horizonton a haragos, fekete felhők s a szél bodrozni kezdte a vizet tükrét, a szurkos, öreg bárkák riadtan menekültek az öbölbe. A szomszédos szírtelen, ahol egy bádóg-Krisztus öröködött a habok felett, asszonyok, meg gyerekek jelentek meg, letérdeltek s imádkoztak a hajóért, amelyen férjük, fivérük vagy apjuk a nyílt tengeren csatangolt, Jersey szigete körül, hogy elcsipje a heringek ezüst-szürkén csillámló szalagját, — a gazdag zsákmányt —, amely egy-két esztendőn át is gondtalanságot jelenthet a halásznak és családjának.

Az imádkozó asszonyok és gyerekek sietve mondták el mindig a könyörgést s aztán visszaszaladtak a faluba. Nem bírják nézni a vihart, még a tenger edzett, öreg hajóssai sem, akik pedig nagy orkánokból szabadultak meg, nem egyszer. A bárkán lenni és felvenni a harcot a dühöngő elemekkel — az más. De nézni a partról, amikor testvéreik elérhetetlen messzeségben a hullámok kegyére vannak bízva?... A tehetetlenség érzése fojtogatja ilyenkor őket. Egyszer két asszony egész éjjel imádkozott a tomboló viharban a bádóg-Krisztus előtt. Férjük a nyílt tengeren volt. Mindkettő megőrült az orkánbán és azóta otthon folytatja a könyörgést a falu népe, ha kegyetlen vihar veri az áldott tengert, amely táplálja őket, de egyúttal a legfájdalmasabbul megtizedeli a tenger napszámosait.

Amikor a hullámok a világitó-torony lábát kezdték mosdatni, már egyedül voltam a parton.

A kis hotel tulajdonosnője, Madame La-faure bolondnak tartott, nem tudta megérteni, hogy mi örööm telhetik a viharban.

Mondta is sokszor, kedveskedve, hogy „furcsa” ember vagyok... Pedig legalábbis félbolondnak tarthatott, mert bármennyire is örült, hogy vendége voltam, érthetetlennek találta, hogy sohasem jöttem párosával nyaralni és félnapokon át gubbasztotam a szírtre vagy pedig csónakom fenékén heverészve, vastag könyveket olvastam.

Egy napon magam is azt hittem, hogy boldog vagyok...

A viharzó tengerben gyönyörködtem egy délutánon, amikor hirtelen eszembe jutott Tomory Rafael neve... De nemcsak eszembe jutott a név, hanem hallottam... Hallucináltam... Mintha a szél vagy a partokat csapkodó hullámok ezt a nevet üvöltöttek volna!...

A végén már annyira jutottam, hogy képződésem elkergetett a partról. Menekültem a hallucináció elől. Hiába magyaráztam önmagamnak, hogy az érzékeim csalnak. Hallottam a nevet... Tisztán, világosan...

Egy napon aztán valósággal futva menekültem a név elől...

Madame Lafaire fogadott a kis hotel kapujában:

— Képzeld, egy honfitársra jött ide hozám nyaralni!... Egy szobrász...

— Talán Tomory Rafael, — villant át az agyamon.

És már előttem is állt.

Madame Lafaire bemutatott egymásnak. A szobrász örült társaságomnak. Hamarosan összebarátkoztunk. Felajánlottam csónakomat és minden reggel együtt indultunk ki a tengerre. Eleinte csak művésztől diskuráltunk. Nagyon művelt ember volt és kitűnő szobrász lehetett. Meglepett, amikor megtudtam tőle, hogy már tizenöt év előtt elnyerte a római kis aranyérmét és mégis alig hallottam híret.

— Visszavonultan élek. — mondta Rafael. — Miért tagadjam, nincsenek nagy művészi hajlaimam... Inkább a pénz érdekel... Előkelő hölgyek és urak büszséit csinálom... Jól megfizetik...

— Valamikor a köd, a sötétség, a hiúság és a szegény allegórikus szobrait faragtam... Fehér márványba... De meghalt bennem a hit önmagamban... Mindenben... Könnyű volt rájónnom, hogy valami nagy családás érhelte.

Egy napon viharosra fordult az idő és hívtam magammal.

Dicsőítettem a vihart.

Hirtelen kitört belőle az a belső vihar, amelynek háborgása mélyen megrendített.

— Vihar? — kérdezte keserűen. — Mi az a vihar, amikor a természet dühöng, ahhoz képest, ami az ember lelkében véghez mehet... Itt benn... A tenger elől el lehet menekülni... Vagy ha nem: elnyelik az embert a hullámok és meghal... Vége mindennek... De amikor magában hordozza valaki a vihart, mint én... Mert akivel az megförtélt, ami velem, annak a szíve: a háborgó tenger...

— Miért? — kérdeztem tőle.

— Miért?!

Egy pillanatilag maga elé meredt, aztán szomorú szemében véstes tüzek gyúltak, mint a világitótoronyban, sötét, viharos éjszakán.

— Miért?! — jajdult fel. — Halálosan szerettem... Budapestem éltem akkor... Megismerkedtem egy leánnyal... Imádtuk egymást... A család rossz szemmel nézte szerelmünket... Én, a római díjas szobrász, nem voltam jó parti a tisztviselő-familiának... Rapszódikusan kerestem... Nem értettem a pénzhez... Nem bűsültem meg, ha volt és nem tördtem vele, ha nem volt... Aztán az életkorom... A lány tizennyolc éves volt, én harmincöt... Mintha egy művésznek lenne életkora!... Szóval eltiltották a leányt tőlem... De hiába... Klári kitarított szerelmünk mellett három éven át... Gyönyörű három esztendő volt!... Egy napon aztán a család közeledett felém...

Ertésemre adták, hogy belenyugodtak a szerelmünkbe... Hozzáam adták Klárit... Akkoriban küzdelmes volt az életem... Őt hónapig éltünk együtt... Klári egy napon kijelentette, hogy az érzelmei megváltoztak és szerelmünket megtagadva, elment. Ott hagyta a műtermet, amelyben annyiszor hevertem lábánál és álmairól, alkotásairól, küzdelmeimről, a halhatatlanságomról beszéltem neki... Amelyben mindenki hitt... a fűszeres, aki hiteltelt... a háziuram, aki nem dobott ki, pedig hónapokig nem fizettem... Csak ő nem hitt, ő,

Gyermeket várok

*Gyermeket várok! És e két szóban
Kacagva sír a fájdalom.
Nem tud a kín oly végtelen lenni,
Hogy elfojtáná hosszánás dalom.*

*Gyermeket várok! Értitek-e már
Bolond, szerelmes szívem dalát?
Látom az égből rám mosolyogni
A fehérpalástos Krisztusanyótt.*

*Gyermeket várok! Ragyog az ég is,
Úgy szórja, hinti sugarát...
Tudom, az Isten megbocsát nekem —
Lelkemben hallom jószágos szavát.*

*És egy parányi rózsaszín bimbó
Testemből tépi az életét.
Gyermeket várok! Adj erőt, Uram,
Hogy fel is tudjam őt nevelni még!*

N.-né Borbély Magda

akit imádtam s akiért feláldoztam a művészetemet... Mert amikor elment, vázlateim, torzóm, agyagba gyúrt vízióm közül jómódú családjának olajnyomatokkal ékesített otthonába, ahol az egyetlen élmény a vasárnapi ebéd szokott lenni, büszkéket, megrendelt síremlékeket kezdem faragni... De már késő volt az én nagy megalkuvásom... Még azt sem akarta elhinni, hogy képes vagyok érte elárulni a zsenimet... Faképnél hagyott s amikor könnyörögtem neki, hogy térjen vissza, mert elpusztulok nélküle: kinevetett...

— Nem volt méltó hozzád, Rafael. Kellott a szerelmed. De nem kellott az életed, a küzdelmeid, az álmaid... Legfeljebb a neved...

— Ez a borzasztó! Ebbe nem lehet belenyugodni! — szakadt ki a keserűség a szenvedő emberből. — Értsd meg, Attila, aki igazán szeretett egy nőt, belenyugodhatik abba, hogy az imádott asszony meghal, de abba nem, hogy olyan gyalázatosan bánjon el, mint Klári.

— Nagyon szerethetted!...

— Imádtam, Attila! Mindig azt mondtam neki, hogy megértse szerelmem nagyságát: ha a villamos mind a két lábát térdből levágná, akkor is úgy szeretném, mint amikor az enyém lett...

— És mi van vele most?...

— Nem tudom... Budapestem azóta nem voltam... nem is hallottam róla.

— Elváltatok?

— Nem... Hogy képzeld, hogy elengedhet az útjára egy férfi egy olyan bűnös asszonyt, mint az én asszonyom... Elhallgattunk. Megértettem Rafaelt. És igazat adtam neki. Mert tudtam, hogy még mindig imádjá méltatlan asszonyát, akiért fel tudta volna áldozni szerelmét, akiről le is tudott volna mondani, ha kérte volna a szabadságát, amelyet azonban csak ellopni akart...

Egy hónapot töltöttem még Caranteben. Egyetlenegyszer sem mentem el a partra, hogy a viharban gyönyörködjem. Rafael lelkének viharása kárpótolt a haragvó tengerért.

Mindenki másnak a kesergését hamar meguntam volna. De Rafael háborgásában — bevallom — gyönyörködtem, mert a művész kitérőseiben annyi szépség, a magasabb morálnak olyan sok szép biblikus szentenciája volt, hogy úgy hallgattam szilaj lázongását, mint egy nagy költő lírai rapszódiaját, egy apostol ostorozó beszédét s egy emberi méltóságában mélyen megálatott Lear király eget hasogató jambusait.

Csak egyetlenegy visszatérő mondata volt, amely mindig fájdalmasan hasított a szívembe:

— Ha a villamos levágta volna mindkét lábát, akkor is éppen úgy szerettem volna...

*

Alighogy visszatértünk Párisba, elszakadtunk egymástól. Ő Londonba ment, mert valami jó alkalom kínálkozott, hogy sok pénzt keressen... Gyűjtötte a pénzt... Nem tudom miért... Nagy gyász ért engem is... Nagyobb, mint őt... Meghalt az édesanyám... Budapestre utaztam... Aztán Németországba kerültem... Két évet töltöttem Münchenben... Onnan Párisba mentem... Tomory Rafaelnek a nyomát vesztettem...

*

Egy nyáron aztán a Balaton partjára utaztam pihenni... Rokonokkal, jóbarátokkal... De alkonyatkor, ha nagyon szép idő volt, egyedül mentem sétálgatni... Sokszor elkalandoztam egészen a szomszédos fürdőhelyig és csak estére értem haza.

Egy csodálatosan szép augusztusi este — a két fürdőhely között a parton a gyepegyra feküdtem és elmerülve gyönyörködtem a Balaton opálos tükrében.

És ekkor eszembe jutott Tomory Rafael neve... Muzsikált a csönd s az ő névét dalolta a fülemben... Nem vihar volt ez... A béke, a megnyugvás zenéje... Sokáig elhallgattam.

S amikor felálltam és az országuóra vezető ösvényen elindultam, reá emlékezve — szembe találok vele.

Vállán halászbottal, vászonruhában, halkán füttyörése ment a part felé.

Öntudatlanul kiáltottam fel:

— Rafael!

Boldogan ölelt magához. Sugárzott az arca az örömtől. Valósággal meg volt fiatalodva.

Ömlött a szájából a szó. Elmondta, hogy villája van a fürdőhelyen. A feleségével nyaral itt már másodszor... Klárijá nagyon fog örülni, ha megismerhet...

Karinfogott. Cipelt magával.

Szinte kábultan mentem vele. Idegen volt nekem... Emlékezetemben most hirtelen tökéletes hűségben bukkant fel a régi Rafael. Ez pedig nem volt az... Csupa derű volt, közlékenység, vidámság...

Amikor a szép, nagy villa kapujához értünk, akkor kissé elkomolyodott... És megjegyezte:

— Minden szép lenne... Minden rendben lenne, csak az én Klárim nem egészséges... Nem egészen egészséges...

Aztán mindjárt vidám hangon a terasz felé kiáltott, ahol nagy rózsaszín lámpa égett:

— Kedves vendéget hozok, Klárikám!...

A terazon fel volt térítve. Nagy szalmafonató karosszékekben finomarcú, sápadt, sovány fiatalasszony ült... Mosolygott, de nagy szemében az örök bánat borúja sötétlett... A lába könnyű flaneltakaróval volt letakarva...

Megborzongtam...

Vacsora közben az asszony elmondta szerencsétlenségét... Pesten történt... A körúton...

— Mondja, lehet-e szeretni egy asszonyt, aki nyomorék? És az uram mégis szeret... Mert ő nem olyan ember, mint a többi... Ő zseni... Rafael félisten!

A szobrász végtelen szerelmmel fordult hozzá, megcirógatta az asszony haját és szinte suttogva mondta:

— Hidd el, még jobban szeretlek... Ha lehet jobban szeretni, mint ahogy eddig szerettelek...

A szemem könnybelábadt... Magam előtt láttam a viharzó tengert... A dühöngő orkánt... A háborgó embert... És a bádög-Krisztust, amelyet a villámok cikázó fénye mindegyre megvilágított... És amely rendületlen nyugalommal örködött a mérhetetlen vizek háborgása felett...

EGY ÉJSZAKA A LETT KASTÉLYBAN

IRTA STEFAN WOLF

Mikor az égiháború lerobbant, a két szembenálló sok százezres hadsereg még a legádázabb harcban állt. Vége-láthatatlan füsttengert fújt szét a közeledő vihar. Közel volt az alkony és a lett-szovjet határon már beállt az éjszaka. Páncélcsovik százai húztak a fekete füstfal felé. A gépcsovík pillanatra sem pihentek és az arcvonal feltarthatatlanul nyomult egyre keletebbre. Born hadnagy és Müller őrmester páncélcsoviája is megkapta rádió útján a parancsot.

— Előre, Ogulew felé!
— Jöjjön, Müller, induljunk — szólalt meg kis idő múlva a hadnagy. — Ma éjszaka meleg órákban lesz részünk. Az őrmester bemászott az acéllemezek közé, begyújtotta a motort és a gép dörögve megindult a füstfal felé. Keskeny erdei úton söpörte a bokrokat, de nem sokáig maradt nyitva a tetőlemeze, mert égés közél villámsugár vágott le, az erdő nyomban lángralobbant. De aztán hirtelen koromsötét lett.

A vihar megérkezett és lecsapott az összetaposott földekre, amelyen emberek és gépek rohantak. A tank csak óvatosan haladhatott s egyszerre útelágazáshoz ért.

— Fogalmam sincs, merre van Ogulew — jelentette ki a hadnagy —, a térképem éppen ott kopott le, éppen ott van a hajtása. Mindegy, bízzuk magunkat a szerencsére. Tartson a jobboldali, szélesebb úton előre. Így is, úgy is az első vonalokhoz érünk, egyre megy, hol harcolunk!

Müller őrmester jobbra tartott.

A páncélos kikerült a lármából.

Az eső vízfüggőnyt vont eléje és Müller csak a villámlás fényénél tájékozódhatott valamelyest. Távolból ugyan ide-derengett az ágyúk tüzének fénye, de ez nem segített semmit a szörnyű esőben.

— Így nem sokra megyünk — dörögte a hadnagy —, ha aztán túlságosan előre találunk hatolni, félő, hogy a vörösök közé rohanunk!

Vagy háromrai robagás után a hadnagy észrevette, hogy eltévedtek.

Kissé megreszketett benne valami. Mi történnék?

— Tudja mit, Müller. Ha lakott helyhez érkezünk, megállunk, kinyomozzuk, kinek a kezén van a falu s ott megpihenünk. Lehetetlen ebben a vaksötétben előbbrehatolni!

Ebben maradtak. Újabb félóra múlva hatalmas zökkenés. A tank nekiment valaminek, át is gázolt rajta, aztán Müller megállította a kocsi.

Kertben voltak s amin megzökkenek, nem volt egyéb, mint a kert falkerítése. Alig látható körvonalakban hatalmas épület sötétlett néhány lépésnyire. Várták a villámozt; nem sokáig kellett várakozniuk. A tűzkigyó terjedelmes kastélyt világított meg...

— Most aztán szedjük össze az idegünket, Müller — mondotta a hadnagy —, mert az az érzésem, hogy itt még nem jártak német csapatok...

— Nyilvánvaló, hogy azonnal hozzá kell kezdenünk a kastély átkutatásához, hadnagy úr.

— És ha az épület tele van vörösökel?

— Véleményem szerint nem várhatjuk meg a hajnalt, mert a világosságban még nagyobb a veszély. Visszafelé pedig...

— Erről ne beszéljünk. Kiszállás! Kétfelől hatolunk az épületbe. Töltsen meg a géppisztolyát és gyerünk. Tyűh...

Újabb villám csapott le. Oly közel vágott, hogy a katonák érezték a kénsszagot. Megragadták egymás kezét és megszorították. Ki tudja...

Born kitapogatózott egy ablakot és mikor nagyot dördült az ég, benyomta. Pillanat és beugrott. Bútorok között nyomakodott előre és mikor úgy gondolta, hogy a szoba közepén van, felkattanotta zseblámpáját. Szépen berendezett helyiségben volt. S a háttérben nagy szárnyas ajtó. Fölötte címer. Valami lett földesúr kastélya...

Az ajtó nyitva volt és folyosóra nyílt. Born minden szobába benyitott. Ember nyoma sehol.

— Nincs itt egy teremtet lélek se, de láttam valami olyat, hogy a hajam az égnek mered tőle — jelentette az őrmester. — Jöjjön, hadnagy úr...

— Hová, Müller?

— A kápolnába s a mellette lévő kriptába.

Tekervényes lépcsőkön értek le. Végre egy kis kápolnában voltak.

— Nézze csak, hadnagy úr, a padok ülésein nincs por. Tehát rendszeresen jártak ide imádkozni... de menjünk csak...

Kinyitott egy ajtót és Born meghökken. Nyolc hatalmas érckoporsó állt egymás mellett... és háromnak hiányzott a tejeje! Illő távolságból belenéztek a koporsókba. A teremburáját — morogta a hadnagy —, ezt a csodát...!

A koporsók tartalmát, három teljesen ép, fehérarcú nőt, megőrizte az idő számára az a nehéz salétromszag, amit az elébb már tüszögve érzekeltek. A közepe koporsóban tündérszép, fiatal leány álmotta örök álmaikat... szép, régies brokátruha volt rajta.

— Hagyjuk őket, szegényeket, pihenni, Müller — dörögte a hadnagy —, jobb is, hogy nem érték meg a bolszevizmust... tiszteljen... és imádkozzon értük. Ennek a lánynak szépsége előtt még a halálában is hódolattal állok... Pihenjenek békességben.

Kivettek két nagy gyertyát a tartókból, megegyeszer végigkattatták a kastélyt, aztán kikerestek maguknak egy egyszerű zugot. Born alvársra készült s kijelentette, hogy éjféltkor fel fogja váltani

Müllert. Letette fejét valami cselédágy-féltre és máris elaludt. Künn még tartott a pokoli vihar. Müller a gyertyafénytel nagyokat ásított és unatkozva is, de élénken figyelt.

Egyszerre valamelyik teremben megszólalt egy óra. Lassú ütemben ütött... tizet... tizenegyet... tizenkettőt... — ejnye — gondolta az őrmester —, de hamar eltelt az idő... még egy órát hadd aludjon ez a gyerek...

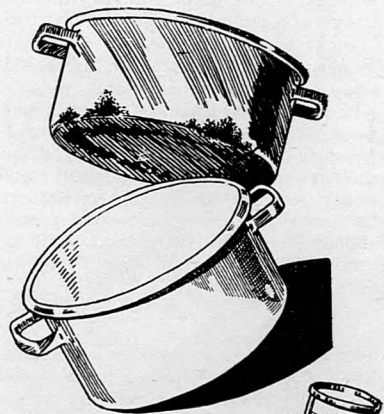
A tökéletes csendben alig hallható nesze figyelt...

Mintha valaki járna a kastélyban!...

Azonnal elfűjta a gyertyát, felrázta a hadnagyt, kézbe vették pisztolyaikat és a szoba sarkába húzódtak. Csakhamar kiderült, hogy Müller fülai kitűnök.

A léptek közeledtek! Mintha valaki beszélt volna... a két katona egymáshoz szorult és felnyitotta a pisztolyok biztosítózárat...

Nem jön le a zománc...

VIM
mindent
Kiméletesen
tisztít!

Miközben behúzódtak a szövettüggönyök mögé, az ajtó kinyílt, fény ömlött szét a szobában... és Born kissé félrehajította a szövetet.

Aztán majd megdermedt.

A szoba közepén az a három nő állt, akiknek tetemeivel az elébb ismerkedtek meg a kriptában!

Gyertyákat tartottak a kezükben és ide-oda járkáltak. A legöregebb a konyhával szemben levő ajtón eltűnt. A fiatal szépség igazi középkori kísértetnek látszott. Gyönyörű volt...

Az öreg nő visszatért és befőttes üvegeket, kenyeret és egy ezüstfalon sonkát hozott. Asztalhoz ültek és jóízűen étkezni kezdtek. Még egy palack bor is asztalra került! Kísértetek, akik étkeznek?

Müller nem bírta mozdulni. De a hadnagy, ez a merész fiú, akinek bátorságát annyiszor megcsodálta már az őrmester, szétnyitotta a függönyt és előlépett.

— Jó estét, hölgyeim — köszönt és pisztolyát a háta mögé rejtette —, jó estét és még jobb étvágyat! A sonka valóban nagyszerű lehet!

Müller azt várta, hogy a látomás nyomban eloszlik. Nem ez történt. A szellemek anélkül, hogy megijedtek volna, felemelkedtek.

— Jó estét, hadnagy — mondotta a legöregebb —, már vártuk önt. Hol a társa?

Erre már Müller is előlépett.

— Üljenek le és étkezzenek velünk — mondotta a másik, idősebb «szellem». — Önök németek és a kísértetek a németektől nem félnek. Mutatkozzanak be és érezzék jól magukat nálunk, ahonnan annyi vöröskatonát elijesztettünk már. Tudják... csak ezt a módot eszelhettük ki megmenekülésünkre... ha észrevettük, hogy valaki a kastélyba hatolt, befeküdtünk a koporsókba és éjszakaidején megkísértettük a hivatalos vendégeket... Menekültek is eszük nélkül! Az a néhány sző, azonban, amit ön mondott, hadnagy, a kriptában... megnyugtatót bennünket... Edda — szólott oda a szépséghez —, fogadd a hadnagy urat szívesen. Úgysem udvarolt még a hadnagy úr eleven kísértetnek...

Reggel, mikor a katonák beszálltak tankjukba és elindultak, a szép kísértet az ablakban állt és könnyezve integetett... Abban előre megállapodott vele a hadnagy úr, hogy mihelyt lehet, sietve visszatér... a rejtelmek kastélyába...

Szerelem a tanyák közt

IRTA GYOMAY GYÖRGY

— Kurta Mihály házasodik. Veszi magának házastársul özvegy Varga Antalnét, született Szomorú Juliannát, — lépett be egy délelőtti hozzánk egy tisztességesen öltözött férj. Miértis ennek a tisztességes háznak lakóit mindközönösen meghívja a lakodalom örömnapijára.

Jól tudtam, hogy az ilyen hívogató férfjakkal szemben kötelezettségei vannak minden rendesen gondolkozó honpolgárnak. Azért behoztam egy söröspohár bort. Odanyomtam a markába, hogy igya meg. S mikor hihetetlen győzelméssel elnyelte az italt, visszávágtam a markába.

— Ott lesznék, mondja meg az új párok-nak.

Alig csukódott be utána az ajtó, kirobant belőlem a nevetés.

— Megbolondult a vén Kurta! Hatvanéves fejjel házasodik! Elveszi azt az ötvenöt éves hoszkorányt!

— Az öreg Kurta Mihály nem bolond. De jó példa arra, hogy a tanyák közt is él az örök szerelem, — nézett rám komolyan a feleségem.

Úgy kezdődött a dolog, hogy ezelőtt negyven esztendővel, egy fiatal legény minden este ott dalolt egy karcsú, tejarcú lánynak az öreg tanya sarkán. A tanyában Szomorú Ráfel nevezetű családfő lakozott. Ennek volt a lánya Julianna, aki mély szerelmebe esett Kurta Mihállyal.

Julianna a nótázás után mindig kiment szülői engedelmével az udvarló legényhez. Hallgatta Mihály sugdosásait szívesen. S mikor megértette, hogy a legény jobban szereti, mint az összes világot, akkor a vállára hajtotta a fejét és azt súgta:

— Gyere el holnap nálunk, Mihályom. Oszti kérj meg apámtól!

Akkor éjjel Mihály a boldogságtól nem hányta le a szemét. Főpróbát tartott a leánykérésből.

— Kedves Ráfel bátyám, azért jöttem, hogyhát adja hozzám Juliannát! Tiszteleggel legyen mondván!

És Mihály másnap rettentő tisztálkodások után elindult. Minden harmadik lépésnél megállt. S egyre mondta a kérelmező szavakat: kedves Ráfel bátyám, tisztességgel legyen mondván, azért jöttem, hogyhát adja kend hozzám Juliannát!

Az esküvő gondolatára Mihályon borzongás futott végig. Még néhány hét csupán és ővé lesz a világ leggyönyörűbb lánya, a tejarcú Szomorú Julianna, akinek olyan kék a szeme, mint a kisborjúé.

És Mihály odapattant Szomorú Ráfel elé. Elmondta a kérvényezését. Aztán várta a kedves választ. Várta sokáig. Addig várt, míg az nem szűrt a fülébe és a szívébe:

— Kótródj előlem, te koldus!

Attól kezdve véres és kormos lett száma-

ra a világ. Sírba került a nóta, a muzsika. S mikor azt is meg kellett érnie, hogy Szomorú Juliannát hozzáerőltették Varga Antalhoz, akkor megütölte az egész Keserves életét.

Eleinte úgy érezte, nem bírja ki ezt a fájdalommal. De aztán, amikor egy borzalmas esztendő után véletlenül összetalálkozott Juliannával, lecsendesedett lelke háborgása. Mert a régi szerető azt mondta neki: — Mihályom, én hűséget esküdtem Varga Antalnak. Ezt be is tartom, ha belehalok is. Ne eméssz megad utánam. Keress valakit magad mellé asszonynak.

És Kurta Mihály megfogadta az okos szót. Keresett magának egy tiszta tanyát leányt. El is vette. Gyermekéit felnevelte. Mind kiházasította, meg férjhez adta.

Az évek múltak. A fekete haj olyan lett, mint a méz. S egyszer özvegyen maradt Szomorú Julianna. Két esztendő múlva özvegyé vált Kurta Mihály is. És a két öreg szívében kinyílt a régi szerelem. De olyan sebesen, hogy elpirultak tőle, valahányszor csak találkoztak.

Kurta Mihály újra felvette az ünneplőt. Elballagott az özvegyhez, s lenézett a földre.

— Itt mondta az apád, hogy takarodj előlem, te koldus! — mondta lassan.

— Én nem mondom. Én most is úgy szeretlek, mint akkor, — nézett az asszony az öreg völgényre... s aztán megtárgyalták, milyen lesz a lakodalom.

Ekkor csapott le az égből a mennykő.

Kurta Mihály fiait és leányait ráfogták apjukra, hogy megbolondult és szadagáltak, hogy az öreg házasságát megakadályozzák. Kurta Mihály azonban nem hagyta magát. Azt mondotta a hivatalos urak-nak:

— Ha én bolond vagyok, mert házasodok, akkor maguk is mind bolondok, mert maguk is mind házasok!

Emiatt történik azután az is, hogy kislétszámú lesz a lakói, ahol a két násznagy, meg rajtuk kívül más nem is lesz.

Lakodalomra az öreg kiperedte szabályosan a bajuszt és vitte a menyasszonyt a templom felé. A násznagyok az első ülésen ültek. Az egyik hajlotta a lovakat. A másik szórakoztatta a jegyeseket.

— Ne csókolózzatok annyira, — kiabált rájuk csúfondósan.

A vacsorán hatan voltak. Szomorú Julianna, mint immáron törvényt Kurta Mihályné, levágott két tyúkot. Paprikást főzött belőle. S ezzel meg is volt az ünnepes egyszerűen, de takarosan. A násznagyok szabályszerűen bertiáltak. Nagy hangosan dűlögelték hazafelé. Mi is készülődni kezdünk, hogy ne zavarjuk tovább a boldog párt.

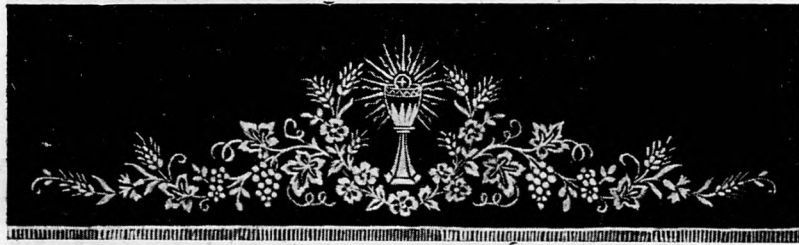
— Ne menjenek még, tekintetes asszony, — mondogatta Szomorú Julianna. — Lásd, mi már öregek vagyunk. Mi már virrasztással töltjük majd el ezt a jeles napot.

Úgy is történt. A két öreg nézte egymást, olyan mélyes szerelmmel, mint ezelőtt negyven esztendővel. Aztán mindkettő lassan sírni kezdett.

Sírták a fiataliságot, a szerelmet, mely csak szenvedés volt a számukra. Aztán az öregember odasétált Szomorú Juliannához. Végtelen gyöngyöden megismogatta a haját. S csak ennyit mondott:

— Hej, kutya élet!

Kini fényesen mosolygott a csillagok.

Színes hízzel díszített selyem oltárterítő, arany rojttal. Méret szerint megrendelhető a MUL Kézimunkaboltban, Budapest, VI., Teréz-körút 6. Telefon: 22-86-09.

Jó tanácsok kis szótára a hölgyeknek

ANYÁM. Ez a világ legszebb szava. Nincs ennél csillogóbb szerep, nincs ennél nagyobb siker. A színpadon királynét játszik egy színésznő, ezer meg ezer embernek. Tapsolnak néki, nagy a sikere. Anyám csak nekem játszott, csak én tapsoltam néki. De soha nagyobb sikert! Mostanában, elkábulva a képes színházi lapoktól, sokan azt hiszik, hogy csak a színpadon lehet bámulatra ejteni a világot. Dehát kérem, ejszenek bámulatra egy kis gyermek! Méltóbb és nehezebb hősiesség ez, mint a fételt hősnők hamis csillogása, amely hamarost megfakul, de anyánk csillogó szeme ragyog az örök időkben!

ÁRTALOM. Nem érdemes ártani senkinek se. Aki valóban megérdemli, hogy ártsunk néki, — árt az magának eleget. Oly végzetesen senki sem ártat a rossz embernek, mint önmaga. Hiszen senki sem ronthatja el életünket, csak saját magunk. Ártani másnak, igazán ártani, majdnem lehetetlen. Mert minden ártalom valamely módon mindig visszahull ránk. De aki nem hiszi, hogy az ártalom mennyire haszontalan, legalább ezt ne felejtse el: Nem az az igazi hatalom, ha erősen, vagy gyakran ütünk, hanem ha kellő helyre ütünk.

BOLDOG. Nem azért születünk, hogy boldogok legyünk. Hát miért? Azért, hogy valamit csináljunk, hogy végbe vigyük dolgainkat, mielőtt az életünk letelnék. Aki ezt tudja, az boldog. A hangos örömeiket ne tévesszük össze a boldogsággal. Mily sokan keresik a boldogságot, de igen gyakran még örömeiket se találják, mert rossz helyen keresik, vagyis nem önmagukban, hanem másokban. Boldognak lenni annyit, mint csüggedetlenül várni a boldogságot, mindig-mindig nyitva tartani szívünket, hogy éppen most röppen belénk a boldogság. Erről sohase mondjunk le! Mert aki egy pillanatra elcsügged, akinek szíve csak egy villanásnyira becsúszódik, talán sohase lesz boldog. Lehet, hogy éppen akkor jött volna meg az áhított boldogság, amikor a lélek egy pillanatra el-lankadt.

CICOMA. Egy férjes asszony, aki eladdig meglehetősen hanyag volt, (mert nem tudta, hogy nem szabad bele bágyadni a házasságba), máról-holnapra cicomázni kezdte magát. Különös gondnal válogatta kesztyűit, körmeit egyre gyakrabban nyeste a fodrásznál, végül sürgősen vásárolt egy zöld lakk-retikült s hozzá egy zöld selyem-salát, holott nemrég ilyesmivel vajmi keveset törődött. Ez az asszony minden elárult magáról, anélkül, hogy egy szó is szölt volna.

CSÖND. A modern ember fél a csendtől. Mindig zajog, nehogy egy pillanatra is kénytelen legyen egyedül, maradni és önmagára gondolni. Sokan azt hiszik, hogy tettek valamit, csak azért, mert nagy lármát csaptak. S mindig éppen akkor csapják a nagy lármát, amikor leginkább lenne szükség a csendre. Sokan tevékeny nőnek vélik magukat, holott csupán sokat beszélnek. Szétfecsegik életüket és férjüket az évek során a következőkről győzik meg:

1. Boldog vagy, mert ilyen kiváló feleséged van.

2. Nagyon megtiszteltelek, amikor hozzád mentem feleségül.

3. Egy asszony mindig tisztábban lát, mint egy férfi.

4. A férjnek mindig ki kellene kérnie felesége tanácsát, mert legjobban, ha rábizza magát egy asszony lelkének finomságára.

Mily szomorú azonban, hogy ezek igen gyakran csak üres szavak, melyeket csupán azért hisznek el, mert szakadatlanul halljuk, egy pillanatnyi csend nélkül.

ERÉNY. Sohase bíztam azokban a nőkben, akik az erényről beszéltek. Minden más nő iránt úgy viselkedtem, mintha meg lennék győződve erényességéről. Ugyanis — ha szabad ezt mondanom — tehetséges férfi sohase tételezi föl, hogy nem erényes az a hölgy, aki, ha csak egy kevéssé is, de érdekli.

ELELMES EMBER-nek mondják azt, akinek sikerül elérni elveit. Hja, kérem, élelmes ember! Mit csináljon manapság? Valamiből csak meg kell élni! Elszörő az eféle anyagelvűség. A siker, az árusítás sikere, igazol, de főként a hölgyek körében. Kérem, tiszteljék a hűséges szilárdtságot. Az igazi férfi soha meg nem tántorodhat. Az igazi férfi sohase árulhatja el önmagát. A hajdani férfiak még az árulokat se árultak el. Küzdeni kell az árulók ellen, nem elárulni őket. Ezt valom, még akkor is, ha önök élehetetlennek mondanának minket, másokat pedig élelmes embernek.

FÉRJ. Könnyebb szeretőnek lenni, mint férjnek, mert sokkal nehezebb mindennap szellemesnek lenni, mint időnként csinos dolgokat mondani. Viszont a férjes asszony olyan rabszolga, akit a férjnek tennie kell trónra ültetni.

GYÖNYÖRŰ. Ül egy hölgy az autobuszban, kinyújtja ballabát és hosszasan nézegeti cipője orrát. Ezenközben, látom rajta, ezt gondolja magában: No, lám, egészen gyönyörű lábam van!

HÁZASSÁG. A házasság tudomány, mondta Balzac, ez a nagyon finom ember. S e tudomány legfőbb szabálya: A férj sohase aludjék el elsőnek és ne ébredjen utolsónak.

INTELEM. Mindig megrémülök, ha egy asszony eféle intelmeket intéz férjéhez: Ugyan, fiacskám, állj egyenesen, tanulj már illendőséget! Nézd meg azt a Rózsaffyt, figyeld meg, hogyan jár, hogyan öltözik. Ez az asszony azoknál iparkodik meggyőzni férjét, hogy kötelességei vannak bizonyos emberek iránt: Biztosítalak, hogy meg kell látogatnod Tollassyékát, — nem mulasztathatjuk el, hogy Ödönt meghívjuk ebédre. Az ilyen tanácsok legtöbbször igen gyanusak, sőt veszedelmesek.

JÓSZÁG. Mit ér a nagyság, ha miatta mélyre sülyedünk. Mit ér a sok jószág, ha miatta rossz életet élünk? Es minek élünk, ha elvesztegetjük az időt?

KÉZ KEZET MOS. Ahol kéz kezet mos, ott a kezek egyre piszkosabbak lesznek.

LIM-LOM. A lim-lomnak, a régi tárgyaknak, különös gonoszságuk van. A régi dolgok gonoszul lehelik ki magukból mindazt,

amit legjobban lenne elfeledni. Egy hajdani öngyújtó, egy régi levélboríték, egy csat, egy szalag makacsul megőrzi a régi évek illatát. Makacsul felkeltik bennünk a régi bűt s nem engedik, hogy előre menjünk, nem engedik, hogy ismét előlről kezdjük dolgainkat. Mert mindig előlről lehet kezdeni, minden megismétlődik, csak legyen elég erély bennünk, hogy hátra ne forduljunk. Aki hátrafordul, elvesztett. Aki hátrafordul, megrövidíti életét. Fiókjaimban ezért nincs semmi régi lim-lom.

MÜERTŐ. Látogatóim érkeztek. Megnézték metszeteimet. Valóban csinosak, — mondták. És ez a barokk kereszt! — kiállított leikesülten. Végül körülnéztek lakásomban, mintha építési vállalkozók, vagy bútorkereskedők lennének.

ÖRÖM. Örülni akarnak? Előbb tudják meg, hogy mik a könnyek. S majd megtudják a könnyek hasznát, ha rájönnek, hogy mi is az a jó, amit tenniük kellett volna.

PÁRISI DIVAT. A mozdulat, ahogy hajdan a párisi nők megkötötték sáljukat. A báj, ahogy kesztyűjüket felhúzták. Az ellentmondást nem tűrő biztonság, ahogy derekukra egy színes kendőből övet csavartak. A kecsesség, ahogy egy fűrtjük halántékukba hullott. A kedvesség, ahogy mindig mosolyogtak. A gyöngéd mozgás, ahogy el-suhantak suhogó selymeikben. Ez a párisi divat. Vagyis nem az úgynevezett nagy toalettek.

RETTENETES az a nap, amikor egy férj nem képes felesége valamilyen cselekedetének indító okát megmagyarázni.

SOHA. Amikor párisi diák voltam, a szótárból kihúztam ezt a szót. Sainte-Beuve mondotta, hogy aki elég sokáig él, megéri mindennek az ellenkezőjét is. Sokáig élni pedig nemcsak az évek száma szerint lehet, hanem az élet intenzitása szerint is. Ami engem illet, ha megengedik, hogy erre hivatkozzam, már fiatalon megláttam mindennek az ellenkezőjét. Azt tanácsolom tehát, hogy ne túrják a „soha” rémuralmát, mert mindig megvan a lehetőség mindenre; ne mondják azt, hogy soha, mondják inkább ezt: örökké. Örökké bízom és örökké várom. Várom a lehetetlent, amely örökké végbe megy.

SZERELM. Hajdanában így szólt férjéhez Madame de la Vallière: Oh, kedves barátom, mily rosszul viseli ön a kardját! Nézze csak, Richelieu úgy tudja kifeszíteni az oldalán, hogy utánozni kellene; sokkal izlésebb. — Kedvesem, elmésében nem is adhatta volna tudomra, hogy már öt hónapos házask vagyunk!... felelte a herceg, akinek ez a mondása akkortájt igen népszerű volt Franciaországban, bizsónyságú annak, hogy a szerelm kezdetben idealizál, aztán kritizál, végül agónizál.

TUDOMÁNY. Az asszonyok olyanok, mint a régi francia arisztokraták, akik Mascarille szerint mindent tudtak, anélkül, hogy valaha tanultak volna valamit. Az asszonyok olyanok, mint a szép tükör, melyben természetesen tükröződnek a legragyogóbb eszmék. Természetes ezük, ösztönük a legfontosabb és sokkal többet tanulnak a világból, mint a könyvekből. Ezen a nyáron is a Balaton partján ültem egy hölgyvel. Már sötétedett és ő egy könyvembe akart belepillantani. Asszonyom, — szöltam hozzá rémületen — ne tegye! Még én se tudok oly szép könyvet írni, hogy az ön szép szemét érdemes lenne rongálni ezen a gyönyörű nyári alkonyon!

Zörgő

VÁSZON és KELENGYE

fogalom

DEÁK F. UCCA 10.

A LEPKÉ

Az amerikai Pacific-vasút egyik mozdonyán évekig látható volt egy kis üveg-ládika, rá volt erősítve a kazánra. Ebben a ládikában türe szűrva volt egy kis káposztás lepke. Ehhez a lepkéhez fűződik egy furcsa történet, melynek egyik résztvevője én voltam.

Valahol a nyugati államokban vesződtem egy hitvány fészekben és egy árva garas se volt a zsebemben. Egy ivóban búslakodtam pohár vizski mellett és azon tűnődtem, hogy ki fogja helyettem kifizetni. Egyszerre csak ráüt a vállamra valaki és édes anyanyelvemen szól hozzám, mire összeharátokoztunk. Beszélgetés közben kiderült, hogy a földim mozdonyvezető a Pacific-vasútnál. És fölveti a kérdést: vele mennék-e mint fűtő? Egy percig se törtem a fejemet, hanem azt feleltem:

— Édes öregem, veled tartok!
Másnap kora hajnalban indultunk. Az express megtett óránként hatvan kilométert és a kazán folyton csak tátogatja izzó száját. Igazán mondom, nem könnyű időtöltés, hozzá nyári időben. De megörültem, amikor felfelé igyekeztünk szédítő magasságokba, a Coloradó-viaduktokon. Amikor a Gunison River völgyébe értünk, csodaszép volt az éjszaka. Eppen jól megtöltöttem gépecském bendőjét. Munkámban egy kis szünet állt be és elégedetten csücsültem a szénrakáson és a harmonikámon egy hangulatos dalt játszottam.

Egyszerre csak rémes zökkenés, majd hogy le nem fordultam, a kocsi recsegve egymásba verődtek. A cimborám ugyanis hirtelen meghúzta a féket és a vonat már meg is állt.

Mindenfelé megrémült utasok dugták ki a fejüket. — „Hé!” mondom a cimborámnak, „mi baj?” Nem szólt, csak a kezével mutatott a menet irányába. Valahol a háttérben egy láng világít, — ez bizonyára a híd, mely átvisz a Gunison-folyón. És

előtte egy ember sebesen lóbálja a két karját fel és alá.

— Talán az ör a blockállomásraól. No nézd! Most meg eltűnt. Egy darabig belemeredtünk az éjszakába — semmi.

— Ordíthatott, vagy lehetett volna, — véli a földi.

Amikor a nyugtalanokdó utasok egyre hangosabbak lettek, megoldottuk a féciket. Prűszkölvé, csigalassúsággal haladtunk tovább. Megbabonázva meredtünk a pályatestre, amelyet fényoszrónk megvilágított. De nem láttunk semmit. Már csak két-háromszáz méternyire vagyunk a hídtól. Ekkor — egyszerre csak megint itt van! És integet a két karjával. Olyan sebesen, hogy társam újból rákapcsol a fécikekre — megállunk.

— Miért nem ordít, miért nem ló az az ember?!

— Itt valami nincsen rendben. Eppen ezért közelebből kell megnézni ezt a hadonászó embert.

Előszedem a revolveremet és leugrom a gépről. Utánam a barátom, nyomunkban néhány utas, így baktatunk a pályatesten. Öklünkben a revolver lövésre készen s közeledünk a kísértesies jelenséghöz. De nem láttunk senkit, csak az integető karok árnyékát. Kezdet a dolog kísértesiesé válni.

Mondja az egyik utas:

— Fiúk, valami nincsen rendben! Nézzétek: az árnyak mind rövidebbek lesznek, minél jobban közeledünk a lámpához, de senkit se lehet látni.

— A fenébe is! — mondom. — Annak a fickónak a lámpás előtt kell állania, mert csak így vehet árnyékot. És mi a csudának lengeti a karjait? Hiszen látja, hogy jövünk!

— A kutya-fáját! Most eltűnt!

Igy kiáltottunk fel mindnyájan, amikor a lámpához értünk. Mert valóban: az árnyék eltűnt. Ritkán láttam még olyan bárgyú arcokat, mint amilyen az a négy volt, mely ekkor meredt rám a lámpa homályos fényében.

Valószínű, hogy én magam se vágtam

okosabb képet. Mert, hiába, ez a dolog mégis csak átkozottul furán hatott. No és körülöttünk az a fenyegető sötétség!...

Eppen ezéért, úgy éreztük, mintha jéghideg öklöl csapott volna nyakunk, amikor hirtelen az egyikünk azt kiáltotta:

— A híd! A híd!

Valamennyien sarkonperdültünk.

És mit láttunk?

Néhány lépésre tőlünk borzalmas mélység tátongott, semmiféle híd nem viiti át rajta.

A sínek el voltak tépve. A homályban úgy láttuk, hogy a három hatalmas fatörny egyike összeomlott, ezek voltak a híd pil-lérei. Ezzel együtt bedűlt a híd negyedrészle! Bizvást mondhatom, hogy a látványtól elállt a szavunk. De azután mindnyájan arra gondoltunk: ha ennek a kísértesies embernek integető árnyéka nem lett volna, akkor mi most már mindnyájan lenn hevernének. S ettől megfagyott a vér ereinkben...

Hogy mi történt a híddal? A rohanó víztömegek aláásták az egyik pillér alapját s a zivatar megtette a magáét.

— Hol van az a bitang pályáör!? — indulatoskodott a földi. — Annnyira leitta magát ez a lajhár, hogy nem hallotta, amikor a híd leszakadt? És hol az a fickó, aki megmentett minket?

— Majd megkeressük — mondom — hiszen tartozunk neki egy csipetnyi hálával.

Újra elindultunk és kerestük a fickót. Amikor egy jó darabon távoztunk a lámpától, a vonat felé — a csudába! Újra itt volt. És integetett. Ettől aztán kezdünk borzongani.

— Halló! — ordítottam — ha nem vagy hazajáró lélek, kerülj elő, hadd mondjunk neked köszönetet. De ha nem jössz, akkor lövünk! Háromig számolunk. Vigyázz! Egy — kettő — három!

A revolverek durrogat. Rémes visszhang zúgott utána. A felriasztott erdei vadak rikoltozása, üvöltése válaszolt. Csak a fickó nem felelt. De egyre integet! A hajunk égnek áll.

— Rajta! — mondom. — Sorakozunk és induljunk lassan a lámpához!

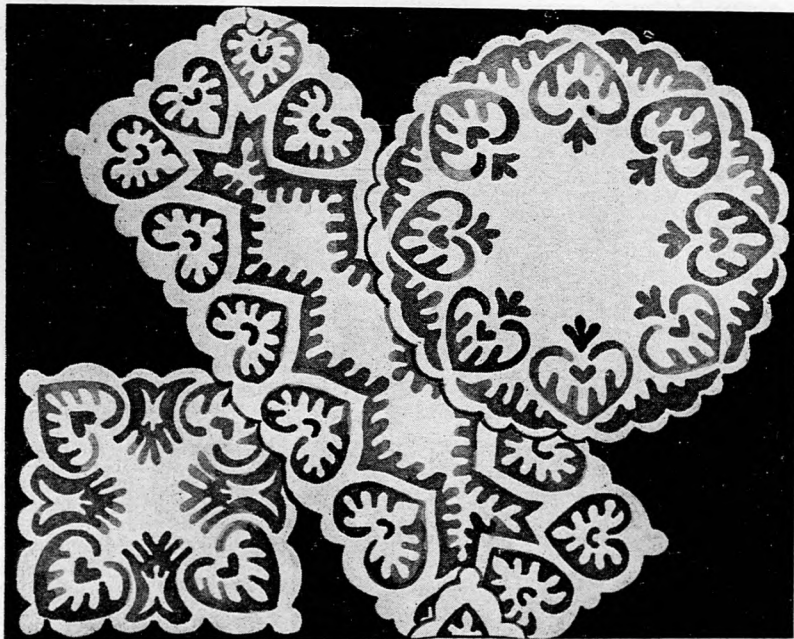
Igy tettünk. A revolver lövésre készen. Látjuk az integető karok árnyékát. De nem látjuk magát az embert. Amikor a lámpához érünk, az árnyék is eltűnt. Tanácstalanul meredtünk egymásra. Egyszerre csak ránéztek a homályos olajkancsra, amely a lámpában pislákol. És csak nézem. És nézi velem a többi is. Mit láttunk?

Valami suhan a lámpáüveg körül: egy kicsiny, röpködő test. Amikor közelebből nézzük: egy lepke! Meg van a rejtély nyitja.

Mindjárt ki is próbáljuk. Amint a lámpától távozzunk, a fickó máris látjuk és integet a karjaival. Ez semmi más, mint a lepke két szárnya. Végül kivesszük a kis rovart és erre az integető kar is eltűnt.

Igy mentette meg egy lepke háromszáz ember életét. Szegény belekerült a lámpába és röpködött benne és ezzel idézte elő az integető árnyakat. Ha már most a lámpa másik részére röpködött volna, a híd felé, ahol a lámpa le volt sötétítve? És milyen furcsa, hogy nem pörkölte meg a szárnyait! Magunkkal vittük New-Yorkba, a vasút igazgatósága kiperarálta és ennek a sajtáságos eseménynek az emlékére egy kis üvegládikóban rászerezeltette arra a mozdonyra. Így utazott az életmentő lepke hosszú évekig azon a pályán. Derék kis gépünkblől azóta már régén ócskavas lett és vele együtt lekerült a pályáról életmentőnk, a lepke is...

Irta: Clement Roy. Ford.: Moly Tamás

Rátétes terítők. A kerek 30×30 cm méretben előrajzolva, rózsaszín vagy zöld rátéttel P 1.80, a futó 30×60 cm méretben P 4.10. A négyzetű 25×25 cm méretben P 1.60. Szürtsablónja 60 fill. A futó sablónja 1.— P. Kapható MUL Kézmunkaboltban.

J. 46048. Csinos ruháska gyapjúkrepptől, 6—10 éves kislálynak. A vállrészeket, a derékrészt és az ujjak pántját darázs-ráncolás díszíti. Hosszú bő ujjak. Anyagszükséglet: 2,35 m, 100 cm szélesből.

J. 46049. Négy-nyolcéves kislány részére vörös gyapjuszövet-ruha. Elejét több berakás bővíti. Fehér himzett gallér, előrész és az ujjakon kihajtó. Két zseb és gombok díszítik. Anyagszükséglet: 1,60 m, 110 cm szélesből.

J. 46050. Kislányruha, 2—6 évesek számára, szürkészöld gyapjuszövetből. A kabát hosszú, derekán keskeny öv. Nyak körül gallér. Hosszú, bő ujjak pántban végződnek. Anyagszükséglet: 1,25 m, 130 cm szélesből.

J. 46051. Kék gyapjúkrepptől anyagnál ruha 2—6 éves kislányoknak. Az előrész sűrűn berakott. A sima vállrészt, a felálló nyakpántot és az ujjak kihajtóit sötétkék bársony díszíti. Anyagszükséglet: 1,20 m, 130 cm szélesből.

J. 46052. Sötétkék mattselyem-ruha 2—6 éves kislányoknak. Az alj az elején és a hát közepén, kevés sima rész kivételével, berakott. A derék sima, nyak körül himzett pikégallér és piros színórozás díszíti. Az öv elől esokorra kötve. Anyagszükséglet: 1,80 m, 94 cm szélesből.

J. 46053. Sportszerű ruha mintázott lila gyapjuszövetből, 10—14 éves kislányoknak. Az alját két berakás bővíti. Érdekes a vállakkal egybeszabott ujjak. A deréket két oldalt szembetűnően díszíti és elől gombokkal gombolódik. Derekon sötét lila öv. Anyagszükséglet: 2 m, 130 cm szélesből.

J. 46054. Szép őszi kabát, melykék anyagból. A kabát sima szabású, alakhoz simul. A széles sálgallért két gomb erősíti a kabáthoz. Sima ujjakon széles kihajtó. Kétsoros gombbal gombolódik. Anyagszükséglet: 4,90 m, 90 cm szélesből.

J. 46055. Elegáns őszi kosztüm, divatos barna gyapjúanyagból. Sima, szűk alj, alakhoz simuló a kabát. A kihajtón, zsebekben és az ujjakon zsinórdíszítés.

Anyagszükséglet: 3,70 m, 90 cm szélesből.

J. 46056/57. Üregzöld gyapjúkomplé világosabb és sötétebb árnyalatú anyagból. A ruha a sötétebb anyagból készül és díszítésül szolgál a világosabb anyag. ebből készül a kabát. A félhosszú kabát kétsoros gombolású és alakhoz simul. Zsebek díszítik. Anyagszükséglet a ruhához: 3,25 m, 90 cm szélesből, a kabáthoz: 2,30 m, 140 cm szélesből.

J. 46058/59. Elegáns komplé fiatal hölgyek részére, sötétlila, feketekockás gyapjúanyagból, a blúz fekete bársonyból. Az alj sima, szűk. A blúz elöl kissé ráncolt, nyak körül kis kihajtott gallér, az aljra kívül rágombolódik. A kabát kissé bő, a nyak, a zsebek kihajtója és az öv fekete bársonyból készül. Anyagszükséglet: a fekete bársonyból 1,65 m, 90 cm széles, a gyapjúanyagból: 2,50 m, 130 cm szélesből.

J. 46060/61. Vörösbarna kosztüm gyapjúanyagból, kimonószabású. A blúz felső része csíkozott anyagból. Az egysoros gombolású kabát alakhoz simuló szabású, barna préméből készült kihajtója és a nagy zsebek. Anyagszükséglet: a csíkozottból 80 cm, 130 cm szélesből, a kosztümhöz: 4,60 m, 90 cm szélesből.

J. 46064. Estélyi ruha kék selyem-kreppből és azonosszínű csipkeanyagból. A felsőrész és az ujjak boleroszerű szabással csipkéből készül. Az alj sima, elől hullámszerűen bő és eszokor díszíti. Anyagszükséglet: 4,25 m selyem-krepp, 1,35 m csipke, 90 cm szélebsből.

J.46062

J.46063

J.46064

J.46065

J. 46062. Elegáns estélyi ruha fekete selyem kreppből. Érdekes hatású az alj zsebliképzése, mely két oldalt jodorszerűen vonul végig az aljon és a két zseb között dúsan ráncolt, elől felvágott s félkörben lekerekített. Az ujjak simák, hosszúak. Színes gyöngy díszíti a zsebeket, az ujjakat és a kivágás betétjét. Anyagszükséglet: 6 m, 94 cm szélebsből. Ugyanez a modell készíthető délutáni ruhának rövid aljjal.

J. 46063. Színházi vagy kisestélyi ruha sötét ibolyalila csipkeanyagból, azonosszínű selyem alsóval. A derék sima, elől kissé ráncolt és a hátán végig sűrűn gombokkal gombolódik. Hatásos az alj kötéyszerű díszítése. Az öv hátul csokorra kötve. Anyagszükséglet: 3,49 m csipkeanyag, 2 m selyem, 90 cm szélebsből.

J. 46065. Kisestélyi ruha fekete selyemből. A derék kimonoszabású, lekerekített nyakkivágással, az ujjak hosszúak és könyököl elszűkülnek. Az alj elől mérsékeltén ráncolt és elől felvágott, hasonlóan lekerekítve, mint a nyakkivágás. Derékon halványlila selyemből széles öv, vállon az öv anyagából virágdísz. Anyagszükséglet: 2,65 m fekete, 20 cm lila, 94 cm szélebsből.

„Becsületes” betyár

IRTA PÉCHY-HORVÁTH REZSŐ

A szabadságharc leveretése utáni bizonytalan esztendőkhöz országszerte leromlott a vidék közbiztonsága. Elszaporodtak a szegénylegények s a sok cseh zsanád évekig tehetetlen volt a vakmerő pusztázókkal szemben.

Napirenden voltak a rablások, útonállások és lökötések. A jámbor pemák zsanádok, akiknek még emlékezetében élt a rózsasándori szabadsapatoknak karikásosorttal véghezvitt hőbörős bravúrja, óvatosan nyomoztak csak a szegénylegények után s csak véletlen volt az, ami néha kezeik közé juttatta a vad pusztázók egyik-másikát.

A délbaranyai szegénylegények a sellyei ártér rengetegeiben tangyáztak. Itt a banda tagjai a híres Báró Pista egykori cimboráiból verődtek össze, a régi dicsőséghez hasonló tevékenységet azonban kifejezteni már nem tudtak, mert a vezért — egy baranyai báró állítólagos törvénytelen íját — a státiáriumi örökre elvette tőlük.

Mégis ráúnt a hatóság a szegénylegények napról-napra szaporodó bűnlajstromát ténlenül tűrni és meghirdették a rögtönítélő bírskodást.

A pusztázók erre hallatlan vakmerőséggel a státiáriális bíróság tagjai ellen fordultak.

Egyik napról a másikra felégették a bírák majorjait: Szentlőrincen, Magyarmecskén, Teklafalun és Vajszlón, elkötötték a páprádi híres ménest és felgyújtották a sellyei földesúr sokszázholdas bűzatabláját.

Erélyes zsanádroham indult meg a szemtelenkedő szegénylegények ellen.

A zsanádok tömege a Vajszló körüli síkságon dolgozott, ahol leggyakrabban lehetett látni Báró Pista elárult bandáját. Hidvégy és Páprád között ingoványos erdő terül el s ebben bújtak meg. Eppen az országoton baktatott egy zsanádjárőr a hidvégyi erdő árnyékában, amikor az erdőből egy szegénylegény hajtott ki az útra két gyönyörű lóval. Menekülésről szó sem lehetett. Tucat zsanád volt a közelben, a futás haszontalan lett volna.

A sok zsanád percek alatt körülvette az útra kitévedt szegénylegényt. A mordályok csöve egytől-egyig a zsvány mellének irányozódott...

— Kié ez a két ló? — kérdezte a főzsandár.

— A gazdájáé! — rántott egyet a vállán a betyár.

A főzsandár lenyelte a kurta feleletet. Tovább firtatta a kérdést:

— Nem a páprádpusztai ménésből valók? A hetke legény, aki a Parázsszem titulus viselte (az igazi nevét sohasem tudták kideríteni), csak ennyit vetelt oda:

— A maga dóga, hogy kikutas! És többé semmiféle kérdésre sem tartotta érdemesnek válaszolni.

Szóltanul kocogott — összebilincselte kezekkel — a zsanádok négyzögének közepén, amíg visszafelé haladtak az országoton a páprádi pusztá irányában. Útközben összeszoruló szívvel nézte a baloldalt elnyúló síksági erdőt. A szabad rétek, illatos erdők, fájón úsztak a megfogott betyár szemében, amelyek talán még meg is nedvesedtek.

Elérték a páprádi pusztát. Ott előkajtaták a csikószámadót, akit a főzsandár vallatni kezdett:

— Innen való ez a két ló? — kérdezte.

— Innen! Tőlünk kötötték el, éppen az éjjel.

Aztán szemrehányóan fordult a maga elé meredő betyárhoz:

— Hát te voltál az a kapcabetyár?! —

A megkötözött legény meg se moccant a vérebe belevágó titulusra.

— Na, gyérünk akkor a vármegyére! — intézkedett a főzsandár és az emberei közrefogták a póruljárt betyárt.

A pécsi vármegyeházán még aznap délután összeült a rögtönítélő bíróság. Talpig vasban állították Parázsszem a státiáriumi elé.

A betyár körömszakadtáig védekezett a lökötés vádjá ellen és minden kérdésre, kurtán, csak ennyit mondott:

— Nem loptam a lovakat!

Az egyhangú védekezés kizökkentette a bíróságot a türelméből s — amikor a betyár ajkáról már vágy két tuca-szor hangzott el a konok válasz — az egyik bíró ráeccsentelt a vádlótra:

— Biztosan találtad a két lovat?

A gyönyöldrásra a betyár rávágta:

— Igenis, találtam!

— Szerencsés fickó vagy te, hogy csak úgy találd az ilyen jóvágású paripákat! Parázsszem erre már kiesett a flegmájából és mérgesen felforlyant:

— Hát pedig, tekintetes uram, én találtam ezt a két lovat... Örízetlenül csatangoltak.

A bíróság összekapta tekintetét.

Az elnök rászólt az ajtónállo szolgafélére, hogy küldje be a csikószámadót.

— Jó ember, — szólt rá az elnök, — mondja meg kend igaz hitére, hogy ezt a két lovat a kendtek ménéséből lopták-e el?

A számadó meghökken a szíhezszóló kérdésre.

— Nem biztos, hogy lopták — felelte, — az is lehet, hogy csak elcsavarogtak és ez a betyár bitangolásukban fogta meg őket...

A feleletből mindenki előtt, csak a Bachvilézek előtt nem, világos lett, hogy a számadó a nép akkori érzése szerint gyűlöli a zsanádokat és menteni akarja a betyárt.

Az elnök azonban ellensúlyozni akarta a betyár javára billenő hangulatot. Rápirított a számadóra:

— Kend is jó cseléd lehet, ha így tud vigyázni az uraság vagyonára!...

A jó ember elvörösödött.

Az elnök érhangon dübörgött rá a vádlótra:

— Miért nem vallasz becsületesen, mint férjhez és magyar emberhez illik!? Váld be, hogy loptad a két lovat!

Parázsszem tovább tagadott.

Végre az elnök kirukkolt a legutolsó érvével, amivel a vádlóttak hiúságára szokott tapintani:

— Hát ilyen ember vagy te? Így gyávás-kodsz? Így mocskoltatod magadat? Ennyire gyáva vagy? Ennyit nem tesz bevallani?!

A döfés talált. Az ember hiúsága végzetes sebet kapott...

Parázsszemet düh öntötte el. Ha nincs keze-lába vasban, hirtelen indulatában felugrik a szuronyos örök közül és nekiment a bíróságnak... amely az ő bátorságát kétségbe merete vonni...

Csengő hangon felelt vissza:

— En: gyáva? En?! Hát tudja meg a te-

AZ ORSZAG
LEGMODERNEBB

Rádió,
gramofon,
foto

UZLETE

Nagykovács

BUDAI FIOKJA

XI., HORTHY MIKLÓS-ÚT 39

AZ 1942-ES RÁDIÓK, ZENEGÉPEK,
FÉNYKÉPEZŐGÉPEK ÉS CIKKEK
ÓRIÁSI VÁLASZTEKBA.

kintes úr, hogy gyáva az én nem vagyok! Nem vagyok én kapcabetyár, se útonálló! En kötöttem el ezt a két lovat... En magam szakítottam ki őket a páprádi ménésből, amikor a csikók éppen fölöstökömöztek a karám sövénye mögött... Nagyon nyelt. Észrevette, hogy elszóla magát. Hogy ön maga sodorította meg a kenderkócot a saját nyaka számára. Elsápadva nézte végig a szemközt ülő mosolygó urat. Megrázta magát és még szilajabban folytatta.

— Láthassa a tekintetes úr, hogy nem vagyok gyáva! Nem tagadom a lólopást. És vállalom a többi is! En ütöttem le két hónappal előbb a vejti csárdást, én vettem el a monostói botos pénzt, az almási pusztán is én jártam... én gyújtottam fel a vajszlói plébános szérjéjét, én lötem le a cinderybogádi bírót... de azt ne merje a szemembe vágni senki, hogy gyáva vagyok!... Bevallok mindent, mert becsületes ember vagyok!...

A betyár csaknem sirt dühében, amiért a bátorságát valaki vitással merete tenni. Vallott inkább, mint a karikacsapás, csak-hogy bebizonyítsa: elég bátorság van benne szembenézni akár az akasztófalával is.

Másnap hajnalban csakugyan szembenézett a bitófalával. Hiúságáért nagy árat fizetett Parázsszem...

MINDEN BAJ ELLEN

azonnal tenni kell. Ideges fájdalmak, fejfájás, női gyengélkedés stb. idején kitűnő gyógyszer az 1, 3 és 8 ostyás dobozokban minden gyógyszerárban kapható

ALGOCRATINE

Úri társaság

Könyvek

Némegy Gyula: *Zengő lángok* című vers-kötete a kiváló író és dalköltő ragyogó irodalmi sikereinek fényes csúcspontját jelzi. Ez a tizenegyedik műve is csupa szín, csupa választékos és zengzetes muzsika. A termékenylelkű költő regényes misztikummal keveri színeit s a kritikus ízlését fölényes eleganciával hódítja meg. Eredeti gondolatai gazdagságával az igaz magyar szeretetet, mely vallásosságot és fenkölt eszméket szolgálja. Két év előtt jelent meg „*Emberek, én már oly régen repülök*” verskötete. Ez a nagy sikert aratótt mű olasz fordításban Rómában is megjelent s mely líraisága, költői gazdagsága pompás visszhangot keltett. Lona Li-mari, a kitűnő olasz költő fordításában Némegy költeményekkel számtalanszor találkozunk olasz irodalmi lapokban. A művészi fametszetekkel illusztrált *Zengő lángok* az új magyar könyvek sorában első helyen jutnak el az olvasók szívéhez. (v. S-né G. O.)

Horony-Pálffy László tehetséges fiatal költő *A lázadó Lázár* című első verses kötetében a most induló nemzedék újjávilágot építő merész hátorsága, sugárzó hite, csillogó reménye fejezi a gyönyörű világ kemény bástyáit. Lobogó szelleme arany sugarú fénycsóvával pásztazza az élet sötét mélységét és „*Új Napkelet*” virradását éli, igéri. Izzó intellektualitással panaszolja nemes fájdalmait. Tele van bölcselkedő elmélyüléssel. Titkokat robbantó sejtellemmel. Nyelve: könnyű és súlyos, színes és komor. Egyéni. Élesen rajzolja meg igazatmondása korlátlan lelke-

sültségével, aki őt úgy lehet, legjobban érdekli: az egykorúak világ-javítás vágyát. Ezt a hősi, bőségesen buntó erőt oly mértékkel pazarolja, mint aki kiapadhatatlan kincsekben dúskálkodik. A kötet élé Harsányi Zsolt, a kiváló magyar író irt bevezetőt. A fiatal költő számottevő munkáját minden olvasónknak melegen ajánljuk.

Tiboldi József, a kitűnő zeneszerző „*Szé-kely induló*” zeneművét most jelentette meg. A kivételes tehetség zeneszerző számtalan hazafias dala után ez a műve is méltán tarthat számot a közönség szeretetére és pártfogására.

A közismert **SEMLER-cég** mindennemű *finom szöveteiben ma is nagy a választék.*

Himen-hírek

Fröhlich Margit kedves előfizetőnk eljegyezte **Modor István** dr. honvéd főorvos, Székelyudvarhely. — **Kiss Ilonka** szeremei kedves előfizetőnk és **Sárosi József** ref. kántor-tanító házasságot kötöttek. — **Velencei Iluska** pestszenterzsébeti hűséges előfizetőnk és **Kieffer Béla** m. kir. számv. örmester a Szent Erzsébet-téri főplébánia-templomban örök hűség esküdt. — **Szepes Ili** kedves előfizetőnk (Kispest) eljegyezte **Mészáros István** (Budapest). — **Ákos Imre** eljegyezte **Dózsa Jolánka** nagykereskedő kedves előfizetőnk. — **Kiss Erzsike** (Kisköös) hűséges előfizetőnk eljegyezte **Hollósy Ferenc** (Kassa) m. műszaki szakornok. — **Petőki Gizella** kedves előfizetőnk az orosházi r. kath. templomban oltárhoz vezette **Hoffer Béla** nagygéresi áll. tanító.

HELLER FRIGYES, női kalap, *finom, elegáns, olcsó.* Bp., VII., Csányi-u. 12.

Az összes szépségábrák megszüntetése. Modern szépségápolás. Biztos hatású szépfőszerek. Vidékre postai szétküldés.

FÖLDESNÉ „JUNÓ” kozmetikai intézete

Budapest, IV., Károly király-út 24. Díjtalan tanácsadás, levél útján is!

Új kismagyarok

Iffy Pálmai István és neje **Málovits Ilonka** rákosszentmihályi kedves előfizetőnk örömmel közlik, hogy házasságukat kisfiával áldotta meg a jó Isten, aki a szent kereszttségben **István Lajos** nevet kapta. Keresztzüllők: **Apagyi Barnabás** és neje **Pálmai Aranka**, Mátlyásföld. — **Erdélyi Elek** m. v. stuszt és neje **Bíró Margit** püspökladányi hűséges előfizetőnk boldogan értesítenek kisfiuk születéséről, akit **József** névre kereszteltek. Keresztzüllők: **Gönczy Pál** szigorlóorvos és menyasszonya **Erdélyi Ibolyka** (Beregszász). — **Simon Albert** és neje sz. **Franta Jolán** pestszenterzsébeti kedves előfizetőnk örömmel közlik, hogy az Eg kisfiával áldotta meg házasságukat, aki a szent kereszttségben **Simon Attila** nevet kapta. Keresztzüllők: **Béres Sándor** és neje sz. **Csizmady Erzsébet** (Kispest). — **Jäger Alajos** sarkadi uradalmi intéző és neje **Jakkell Anna** kedves előfizetőnk boldogan értesítenek, hogy kisfiuk mellé a jó Isten kisleánykával áldotta meg, akit **Márta Mária** névre kereszteltek. Keresztzüllők: **Schrijfert István** uradalmi intéző és neje **Mult Terézia**, Kondoros. — **Özv. Baranyi István** hűséges előfizetőnk boldogan közli, hogy leányának: **Rabovay Györgynének** kisleánya született, aki a szent kereszttségben **Erzsébet Adrienne** nevet kapta. Keresztzüllők: **Lavottha Emil** és neje **Rabovay Magdus**. — **Budai Bálint** és neje **Vidovics Mária** szentesi hűséges előfizetőnk örömmel értesítenek, hogy elhalt Anygalkájuk helyett a jó Isten kisleánnyal ajándékozta meg, akit **Marika Ildikó** névre kereszteltek. Keresztzüllők: **Gonda Erzsike** és **Barabás József** dr. — **Kiss István** pusztacsegi ref. lelkész és neje **Nagy Vilma Borbála** örömmel értesítenek, hogy Isten kegyelméből kisleányuk született, aki a szent kereszttségben a **Vilma Viktória** nevet kapta. Keresztzüllők: **Kovács József** debreceni lelképásztor és neje.

Utónyaralási hírek

Oláh Lászlóné (Budapest) Szovátán, **Papp Mária** tanító (Dunapentele) Budapeston, **Rotman Jenőné** (Ungvár) Budapeston, **özv. Saary Jenőné** (Eger) Hevesen, **Schmidt Józsefné** (Budapest) Alsóorsón, **Szemere Jánosné** (Ujpest) Balatongyörökön, **özv. Szlávik Vendelné** (Zenta) Budapeston, **csikmindszenti dr. Tamási Jánosné** (Marosvásárhely) Szovátán, **Ugi Árpádné** (Szeged) Zsilóon, **Voditska Jenőné** (Ujpest) Dunaharasztn, **Huszár Gizella** tanító (Rontó) Szegeden, **Keckenmeti Istvánné** (Gyöngyös) Mádéfalván, **özv. Mészáros Gyuláné** (Pelsőc) Csizfördön, **Posch Béláné** (Balatonfüred) Budapeston, **Kovacsics Marika** (Szombathely) Komáromban élvezte a nyaralás örömeit. Kedves előfizetőnk közül **Pungor Aladárné** Sopronból, **Kálóczy Árpádné** m. kir. postatiszt neje **Marosvásárhelyről**, **Szőrenyi Béláné** Mátrászentlászlórol, **Szentkirályi Tóth Ibolya** Mátrászentlászlórol, **Medovarszky Jánosné** Tusnádfürdőrol, **Peróczy Gézané** Révi-Zichy-barlangból, **Bogynka Györgyné** Balatonfüredrol keresett fel üdvözlő soraival, amit hálaosan köszönünk.

In memoriam

Karácsonyi Kornél balatonboglári állami népiskolai igazgató-tanító visszaadta nemes lelkét teremtőjének. — **Zagyva József** nyug. iskolaigazgató Sashalmon elhunyt. **Zagyva Mária** írónő édesatyját vesztette el a megboldogultban. — **Szabó József** ny. kir. táblai tanácselnök 82 éves korában Debrecenben elhunyt.

Gütermann
Gipselyem

AZ • IGAZI • HERNYOSÉLYEMFONAL

10.
BOSTEN A KÉSE UTÁN NYUL

Orromból fröcsögött a vér. A fogaim helyéből mintha méteres tükkel döfködtek volna agyamat. A düh hullámai szaporán kergetőztek a gerincemben. Nem nyúltam hozzá.

— Értem — motyogta Schlotheim —, ön a sebeimet tekintette. Beismerem: kihasználtam a helyzetemet. De maga ne törődjön vele. Üssön!

— Bajtárs, képes volna a kezét nyújtani? — mondtam halkán.

— Nagyon, nagyon ostobák vagyunk — dörmögte Schlotheim —, fogjuk rá a maga defenzívására, hogy a korsót féltette. A korsó állami tulajdon, a benne levő víz pedig ahány csöpp, annyi gyémántdarab. Az áldozat, amit hozott érte, érthetetlenül nagy.

Éreztem Schlotheim erős markának szorítását.

— Jöjjön, csempésszük a maga kincsét Wood mama kabinjába.

Sikerült észrevétlenül kikerülnünk a kabinból, sikerült a vizet elhelyeznünk, aztán visszamentem a hídra, ahol Packross fogadott.

— Semmi sem sikerül, a vizünk majdnem teljesen elfolyt. Talán ötven liter ha maradt.

Belenézett a kormányos busszolójába. Az irány, amit megadott, hajszálpontos volt.

— Két óra múlva vagy benne vagyunk a legszebb egérfogóban, vagy megúsztuk a dolgot — mondotta —, de mi van magával? Miért vérzik?

— Elestem és pont a fogsorom bánta meg az esést.

Packross hosszan rámnézett. Tudtam, nem hiszi el. Szó nélkül sarkonfordult és elment. Borzasztó fájdalmat éreztem, a képem feldagadt. A Baltrum teljes erővel száguldott, vastag füstfelhőt hagyva maga után. Egy óra alatt nem láttam sehol semmit. Egyszerre, mikor a nap már lement, gyanus láрма kerekedett. Mintha motor zúgna valahol...

Más is meghallhatta, mert sípok berregtek, kiáltások harsantak és Packross valószínűleg beesett a híd ajtaján.

— Vigye el őket az ördög! Repülőgéppel kerestetnek! Gépeket azonnal leállítani!

A hajó egy darabig üresen szaladt, aztán lassan megállt. Most vagy észrevesznek, vagy nem... ha igen, végünk. Néhány bomba és kész. Igaz ugyan, hogy az alkonyati pára elég jól takarta a hajót s a gépnek alacsonyra kell jönnie, hogy megálljon. Egy pillantás a fedélzetre: a vékonyesövű légoltalmi ágyúk mellett feszülten állt a legénység, némelyikük kötéssel, de ott voltak! Az a repülőgép sem fogja olesón megúszni a találkozást!

Ötször-hatszor is úgy hallottuk, mintha a gép egyenesen az árbocaink csúcsára akar-nak ülni. Aztán eltávozott. Vártunk egy teljes órát. Nem jött vissza. Erre neki-indultunk. Tudtam, most már benne vagyunk a gyűrű szélében. A gépek ismét

dolgoztak és a Baltrum valóssággal repült. Ha még egy félóraig bírjuk ezt az örületes tempót, talán...

Packross leküldött, néztek körül az ágyúknál. Mikor a lány kabinja előtt elhaladtam, sötét árny vált el az ajtótól. Azt hiszem, Pat lehetett, mert egyenesen a kórházba ment. Rémulten láttam, mikor ide is követtem, hogy a leány vizet osztogat a betegeknek! Talán még nem is tudta, milyen végtetes bajban vagyunk! Egyik piszkos argentinai arcát mosta, mikor hirtelen elkaptam a kezét.

— Pat, szerencsétlen, mit művel?

A leány meglepetve nézett rám. Mosolygott. Elmondotta, hogy felcsapott ápolónőnek, mert Wood mama teljesen kidőlt s az orvos is annyira álmos már, hogy csak félholtan dolgozhat. Nem akadályoztam tehát munkájában Patriciát sem. Néhány kedves szót váltottunk eltorzult arcomról, aztán elmenekültem, hiszen láttam, hogy Pat sem hiszi, amit mondok. Felkerestem Schlotheim kapitányt. Éppen van Bostennel beszélgetett.

— Nem elég a sok bajunk, még maga is elégedetlenkedik? — sziszegte Schlotheim a fedélzetmester arcába. Hát mondok magának valamit. A legesekélyebb ballépés és kiírtom magát a gyermekekről bandájával együtt!

— Kapitány, — morogta a vén gazember, aki még nem látta, hogy a közelben vagyok, — erre én, van Bosten, azt felelem: lenyúzhatnak, szomjan veszejthetnek, tehetnek, amit akarnak, de Mary kisasszony... ami történt, azt a kijátszást nem engedem magamon száradni! Arra jök vagyunk, hogy most, a bajban, nálunk hagyják? Ketten leszünk annál az emberirtásnál, kapitány!

Meghökkenem. Mit? A kis Mary a matrözknál van? Elsurrantam a sötétben és azonnal a matrözök helyiségei felé vettem utamat. A folyosóról, amit külön ajtó választott el a fedélzettől, gyenge fény szűrődött ki. Benéztem egyik kerek ablakon. Két mocskos, véres betyár ült a szobában és egy függőágyban fekvő fehérségei dajkált. Utemesen mozgatták ide-oda s egyikük spanyolul dudorászott, miközben gyakran kapkodott a felkötött karjához. Csak néztem, néztem őket. A szeretet áradt szét a mocskos szobában. Szörnyű rendtelenség... az ágyak szanaszétjél, mindenféle holmi az asztalon... s a két haramia oly gyengéden, oly vigyázva hintáztatta a gagyogó gyereket... állapítsák meg, ha lehet, hadihajóról van-e szó? Az aknavető katapultokat töltsék be. Ha el-

A hajó állt!

— Mi az... mi történik? — kérdeztem elhílvé.

Packross előremutatott. Alig láthatóan árnyék terpeszkedett a hajóorr irányában.

— Menjen a táviráshoz... állapítsák meg, ha lehet, hadihajóról van-e szó? Az aknavető katapultokat töltsék be. Ha el-

*Ha már
mindent
kipróbált*

és az arcbőre tovább is száraz, húzódik és kellemetlenül érzékeny, még mindig nem kell, hogy kétségbe essék! A

HORMOCITH „B”

krem azonnal segít!!

A közeledő őszi különös aktualitást ad ennek a speciális készítménynek. Mindenekelőtt nézzen a tükrébe Asszonyom és észreveszi Ön is azokat a szarkalábakat, amelyeket a nyári napozás idézett elő. Ezeket az apró ráncokat a szeszélyes őszi időjárás még jobban kimélyíti és feltűnőbbé teszi. Ne várja meg, amíg a szarkalábakból ráncok lesznek, a

HORMOCITH „B”

krem 1—2 nap alatt megszünteti ezeket a gyűrődéseket és visszaadja az arc bőr fiatalos simaságát.

Ne feledje Asszonyom, hogy arcbőre különösen kora ősszel igényel gondosabb ápolást. Ön is tudja, hogy az őszi szél és a folytonos esők állandó pergőtűz alatt tartják az arcot, amely ennek folytán elveszti rugalmasságát, kiszárad, fáradt lesz és kellemetlenül húzódik. A

HORMOCITH „B”

ilyenkor is azonnal segít!

Nemcsak az arcbőr bántó húzódását szünteti meg egyetlen nap alatt, hanem magát az alapbajt is kiküszöböli, mert fokozottan pótolja az arcbőr hiányzó tápanyagait. Ézért van az, hogy a

HORMOCITH „B”

kremmel ápolat arc sohasem húzódik, nem hámlik, sőt nem is ráncosodik idő előtt. — Nem lényegtelen az sem, hogy ezt a speciális krémet nem kell állandóan használni, mert

egyetlen tégely elegendő az arcbőr szárazságának teljes megszüntetésére!!

Ne mondjon le ezekről az előnyökről Asszonyom, mert a szépséghez a jólápoltság keresztül vezet az út! Köztudomású, hogy a legtöbb irigyelt és lenyűgöző szép arc nem a természet ajándéka többé, hanem néhány jól megválasztott kozmetikum használatának nagyszerű eredménye! A

HORMOCITH „B”

krem a szépséget, a sikert jelenti Önnek! Egy tégely 4.— P, takaréktégely 6.50 P. Magyarországi egyedárúsítás:

DR. BLITZ DROGÉRIA
BUDAPEST, VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 23/a
Vidékre postai szétküldés.

surranhatok mellette... néhányat véletlenül a fedélzetére ejtünk.

Megőrült ez az ember? Még menekülés közben is támadni akar? Iloholtam, mint a bolond. A távirás a helyén volt s készen állt jelentésével. Szerinte nincs szőlő hadihajóról, mert az, amely előtűnik áll, igen gyenge árammal dolgozik... mikor ezt elmondtam Packrossnak, máris készen volt a tervével.

— Összes jobboldali aknavetők készenléthe. Most olyat mutatunk a briteknek, ami még sohasem fordult elő. Búvármaszadoknak való aknákat kapnak!

— Őt ilyen halálgepről volt szó. A mélytengeri aknavetők rövid, vastacosövű szerek. A csöveikbe rendkívül erős töltés kerül s a töltésre egy rúddal ellátott félhenger, ebbe vízszint a kis söröshordó nagyságú aknát helyezik. Elsütéskor a katapult az aknával együtt kirepül a csövből és negyvenötven lépésnyire veti rettenetes darabját, amelynek robbanása negyven méter mélyben is úgy felkavarja a vizet, hogy ennek nyomása beszakítja a tengeralfajró oldalát. Most nem időzítették az aknákat, hanem tíz másodperces időre állították robbanásra.

— Szenzációs fickó ez a Packross, — morogta Schlotheim — de aztán vigyázat, a robbanásoknál mindenki fedezze magát, mert repeszdarab aztán lesz itt is bőven! Minden kész... mehetünk.

— Vissza a hidra... minden kész... mehetünk... Packross halkán beleszólt a telefonba:

— Gépek... felgözzel... előre! Bármilyen történik, mindenki a helyén maradj! Mindenki jól fogózzék!

Indultunk... majdnem zajtalanul siklottunk az árnyékhoz közelbe.

A hatalmas hajó egyszerre kibontakozott a párából. A farával állt felénk. Valamit észrevehettek, mert hirtelen élénk kiáltozás hallatszott. Valami villant... és az árbocaink fölött elsüvített egy lövedék. Lámpák szikráztak. Ordítások...

— Teljes gőz! Gyerünk! — ordította Packross a telefonba. A Baltrum sebesen siklott... s úgy látszott, egyenesen nekimegyünk az árnyak... de nem... vagy harminc méternyire mellé siklottunk... s egyszerre rettenetes dördülés rázta meg a talajt alattunk... öt hosszú lángcsóva cikkant meg a fedélzetünkön és a gépfegyverek ugatása szakított bele a borzalmas lármába...

— Hasra! Most! — kiáltotta a kapitány. Minden eddigit felülmúló, szörnyű detonáció... a légnyomás egyszerűen a padlóhoz lapított. Még egy... és még három... fadarabok, üvegserepek hullottak a nyakam köré, a szekszáns kihullott a kezemből s Packross az orrán csúszva ütközött belém. — Sikerült! Sikerült! Most az ágyúkat! Gyorsan!

Mielőtt a szipelzéseket leadhattam volna, megszólalt az ágyú maguktól is. Felemelkedtem. A túlsó hajó fedélzete lángban állott, emberek ugráltak a lángtengerből a vízbe... már elhagytuk a jelene... láttam, hogy a félmázsás aknák szétépték a hajót... zirrenve potyogtak a repeszdarabok... pokoli volt ez a látvány!

— Teljes erővel előre! — hallottam Packross hangját, amint a gépbe szólt. — Most aztán sipirc! Elbántunk velük! Tudja, mit

intéztünk el? Egy nálunknál sokkal jobban felszerelt segédcirkálót! Majd írjon vagy huszonkétezer tonnát a többihez.

Leszaladtam, hogy megállapítsam saját kárrunkat.

Hát a Baltrum, ez a derék cimbor, alaposan megsínylette ezt a támadást is. A hid tetejét egyszerűen elvitte a légnyomás. Egyik kéményünknek csak a csonkja maradt meg s a korlátok az egész jobboldalon eltűntek. Schlotheim a nyakamba borult örömeiben.

— Ez aztán mestermunka volt! — kiáltotta.

Schlotheim a következő pillanatban eltűnt a sötétben. Egyedül maradtam. Lassan botorkáltam a hajó eleje felé. Az alsó fedélzeten egy ember állt elém s közvetlenül az orrom előtt gyufát gyújtott. Mielőtt megmozdulhattam volna, szörnyű ütés érte a tarkómat. Csillagok táncoltak körülöttem. A talaj elcsuszott alólam. A támadás oly váratlanul ért, hogy semmi időm nem maradt a védekezésre.

A matrózok hálójában tértem magamhoz. Van Bosten állt előttem. Zavarosan láttam még a háttérben a függőágyat, amelyben az én kislányom pihent édesen. Bosten észrevette, hogy a világon vagyok.

— Kapitány, — mondotta, — azért hoztam ide, hogy leszámoljunk. A kislány miatt. Ön elrabolta tőlem az apaságot. Egy gyermeknek két apja nem lehet. A tiszték legalább egy óra hosszat nem fogják keresni magát. Ez idő alatt el kell intézzük az ügyet. Istenemre mondom, a magam részéről el is intézem...

És Bosten az asztalon heverő matrözbiékhöz nyúlt.

Ha közben vág a mennykő, vagy hirtelen kitudódik, hogy Marsemberekkel kell szembeállnunk: nem érhetet volna ilyen meglepetés, mint ez a Bosten-eset. Hallatlan! Hol vagyunk, a középkorban, hogy ilyenmi is megtörténhet? Sohasem tudtam volna elképzelni, hogy egy ember, egy szorgalmas, dolgos tengerész, ilyen tetteire vetemedhessen, olyan hajón, ahol vasfegyverem van s amelynek további léte éppen a fegyelem fenntartásától függ.

Azóta már megértettem Bosten örültségét. Ha valakinek valami nagyon megtetszik, ha valamire vágyik, ha valamit meglát a kirakatban és egymásra rökogtatja fillereit, hogy azt egykor megvásárolhassa: annyira belelovalja magát az elképzeléseibe, hogy nem tud azoktól szabadulni. Mary baba esetében Bosten lelkesültsége, a vadságával párosult örülete indokoltan látszott. Bosten állandóan piszkálták a társai, akik egyik órában megnyitották testük vércsatornáit, hogy kifejezhetetlen hősiességét állják a vártat, a másikban pedig játsszani akartak. Szegény, szegény tengerésztársaim... szegény ördögök, csavargók, ki lesz az, aki egyszer reformokat hoz az életetekbe?

Az ütés ereje meg a tarkómban vibrált. Mindössze az volt kellemetlen, hogy nem tudtam akadálytalanul ide-oda forgatni a fejemet. Miközben ezt próbálgattam, van Bosten mereven állt előttem a nagy késsel, majd hirtelen odaszólt társainak:

— Ti most tünjete el innen. Azért, ami következik, magam akarom vállalni a felelősséget. Senki miattam ne jusson bajba. No, mars ki innen!

ANYÁM...

A hún rónára rárajong a nap,
egy Asszony indul fény-rojtjai alatt.
Még tölem messze, mindig távolabb...
Fény... aki fénybe fut, mert fényből fogant...
Délbáb esalja, hívják a felhők,
hordozza hitét, miként a Teremtők,
megy, tör feljűk, meg mindig fogva...
... pogány féreg az, aki mosolyogja...
Patyolat rajta és dal az ajkán,
nehéz kalászkodat hordoz az karján.
Mögötte marad harag, sár s a góg,
benne dalol a kék ég s fekete arat.
És meg és vet és sohasem marad,
érte nyúl a szenny, de ő tisztá maradt.
És meg és meg és fény hull le elé
s halad tovább az égi határ felé...
Szemében szánás, jószág, szeretet,
szívében dal, imádság, könyörület
és elmegy tőlem... Nem fordul hátra...
En nézek sírva... vakulva utána...
Sokszor himnem kell: tán nincs is hazám,
menekülök egy örök-tél éjszakán,
térdre omlok a magyar határon
s néma kezem vak szívek felé tárom...
Aztán megszentül minden fájdalom,
nem kell földi jó és földi jutalom!
Szállok a magasba, napba, fénybe...
... Nem is látok le a hervosztó éjbe...

GENSZKY GÉZA

— A kapitánynál... revolver van, — hebegte egyik matröz.

— Hadd legyen. Az én késem gyorsabb, mint a puskagolyó.

Erre a sötét alakok kismofordáltak. Ez alatt körülnéztem. Alaposan beszorítottak! Köztem és az ajtó között állt a keses ember. Hátrálni nem lehet. Fedezni semmivel sem tudom magam, mert az asztal is több lépésnyire távolosághan van. És az a matröz tévedett: a revolver nem volt nálam...

— Na, most beszélgessünk, kapitány úr, — szólalt meg Bosten.

A veszedelmeknek megvan a maguk lélektana. A legtöbb esetben nem a fegyverek számítanak, hanem a hidegvér. A legtöbb esetben néhány elmondott szó megoldhatja a feszültséget vagy kikapcsolhatja a támadó lendületét és figyelmét, sőt akaratát is gyengítheti. Nos, én ehhez a fegyverhez próbáltam nyúlni, mégpedig különféle formában.

— Bosten, maga a legutolsó zsvány. — mondottam nyugodtan. — Sok gazemberrel találkoztam már életemben, de maga ezeknek a legutólya.

— Ezt nagyon jól tudom, kapitány. A gyerek birtokáért még sokkal nagyobb aljasságokra is vállalkoznék.

— Tudja maga, mit jelent az, hogy leütött?

— Tudom. A halált jelenti.

— Maga meghal, ha engem leszúr. Meghal, ha én gyűröm le magát. Meghal, ha akár semmi sem történik itt már. Miután mindenképpen vege magának, nem látom az értelmét a viselkedésének.

— Tudom, hogy ezen a hajón, azért, amit tettem, kivégzés jár, — felelte a fedélzetmester. — Mégis elkapott a düh, amikor megláttam önt. Felelek azért, hogy ön megszegte az ígérteit és elvállalta a gyerek apaságát, rákényszerített a bosszúállásra.

Láttam már, hogy ezzel az örülltel így nem megyek semmire.

— Bosten, azonnal tegye le azt a kést, parancsolom! — kiáltottam, — de közben mellékesen figyeltem valami halk neszezésre, ami mintha az ágyak alól jött volna. A lihegő Bosten nem vette észre, de én igen, hogy valaki elbújt az ágyak alatt s most amilyen halkán csak teheti, hasoncsúszva mászik valamelyikünk felé.

— A kést nem teszem le, — válaszolta Bosten és egy lépéssel előbbrejtött.

(Folyt. köv.)

VÁSZON
FEHÉRNEMŰ
KELENGYE

Mösméi
IV. VÁCI-UTCA 1.SZ.

Háztartás

Marhavelőleves. 8 személyre ½ kiló marhavelőt veszünk, sósvízben megfőzzük és szitán áttörjük. Azután lassan feleresztjük azzal a lével, amiben főtt. Világos rántást készítünk zöldpetrezselyemmel, kevés főrtött borssal és a velős lével feleresztjük, felforraltjuk és ráöntjük a tálban elkevert tojássárgájára, elkeverjük. Pírtott zsemlye- vagy kenyérfokkát tálalunk hozzá.

Tejfőlös rostélyos. A rostélyos megsózzuk, borsozzuk. Hagymás, paprikás zsírban puhára pároljuk. Ha puha, 2 deci tejfőlt öntünk rá és újból felforraltjuk.

Gombásfogas. A megtisztított fogast besózzuk, tepsibe fektetjük és a sütőbe tesszük. 10 perc múlva kivesszük, bőrét szépen lehúzzuk. Hintsünk rá apróra vágott gombát, vajjal jól megöntözzük és átsütjük. Többször kell a levélrel és vajjal öntözni. Bármily mártást és körtést adhatunk hozzá.

Hústalan napra főzelék mellé pogácsa. Túrót passzírozunk, kevés vajat adunk hozzá és fele annyi lisztet, mint a túró. Összegyúrjuk és kisujjnyi vastagságra kinyújtjuk. Pogácsákat szaggatunk belőle, felvert tojásba és morzsába mártva, forró zsírban sütjük.

Hölgyeim! Le a kötötűvel

Itt a XX-ik század szenzációja, a szab. „Rapid” kézi kötőkészülék. Munkája kézimunka. Minden kötési minta köthető. Néhány óra alatt köthet magának pullovert, blúzt, vagy ruhát. Kezelése egyszerű. **Ára P 35.-.** Kérje 13. ismertetőt. **Áruirogalmi Kft., IV., Sütő-utca 2., félémelet 3.**

Göngyölt borjúhús. Borjúcomb szeleteket veszünk, kiverjük, megsózzuk és rendes szeletekre vágjuk. Reszelt sajttal jó bőven meghintjük, középre tesszünk egy darab füstölt szalonnát és hengeralakúra összegöngyöljük, cernával átkötözzük, forró zsírban megpároljuk. Ha megpuhult, szép pirosra barnítjuk, vigyázva, hogy meg ne égjen. Levéből tejeles mártást készítünk, a cernát a húsról lesedjük, tálba rakjuk, mártással leöntjük és makarónit vagy burgonyát és uborkát adunk hozzá.

Töltött marhanyelv. A nyelvet csak félig főzzük meg és mikor puhulni kezd, vastag bőrét lehúzzuk, hosszában kettévágjuk és kanállal kikaparunk középből a nyelv hosszában annyit, hogy vastag ujjnyi mélyedés legyen s a nyelvet besózzuk. A nyelvdarabokat megdaráljuk, valamint 10 dkg füstölt sonkát is. Három dkg szardellavajjal, borssal és egy tojás sárgájával összekeverjük, a kivájt nyelvet a föltelékkel megtöltjük s a másik félnyelvvel összeillesztjük és körülkötözzük. Egy edényben egy kanál zsírt felolvasztunk, tesszük bele egy fej kárikára vágott hagymát s a nyelvet reátéve,

sütőbe tesszük. Gyakori öntözés mellett sütjük. Előbb csak a levélrel, ha puhulni kezd, néhány kanál tejfellel s ha sárga színt kapott, még egy darabka szardellás-vajat teszünk rá és tovább sütjük. A mártást átpasszírozva külön csészében adjuk hozzá. Citromszeletekkel díszítjük, tetszés szerint rizst vagy burgonyakörítést adunk hozzá.

Tésztareceptek

Túróstorta. Tizennégy dkg vajat habzásig keverünk 14 dkg cukorral és 6 tojás sárgájával. 14 dkg tisztított, darált mandulát és 14 dkg áttört friss túrót, 1 evőkanál zsemlyemorzsát, 1 narancs apróra vágott héját és a 6 tojás habját vegyítjük hozzá. Lassú tűznél sütjük egy órát és vaníliás cukorral meghintjük.

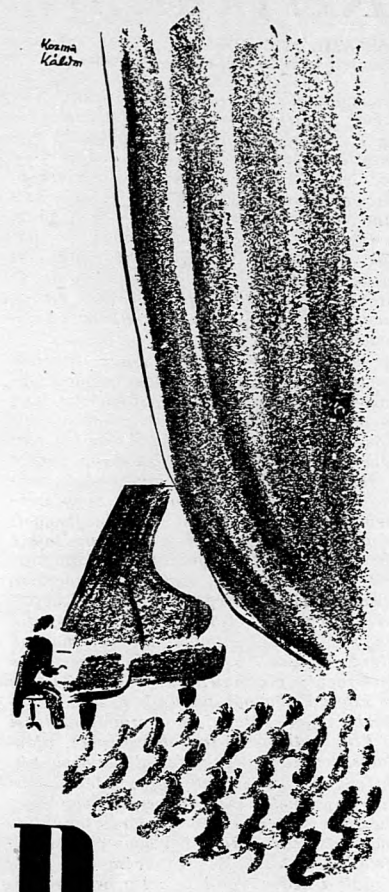
Burgonyatorta. Három tojás sárgáját elkeverünk 18 dkg cukorral és 25 dkg főtt, áttört, kihűlt burgonyával, 5 dkg pírtott darált mogyoróval, egy citrom reszelt héjával és 3 tojás habjával. Szokott módon sütjük.

Stíriai metélt. ½ kg tehéntúrót összegyúrunk 15 dkg liszttel, 2 tojással, 1 deci tejfellel, 1 evőkanál cukorral, kevés sóval. Összeállítjuk, vastagon kinyújtjuk és széles szeletekre vágjuk. Kifőzzük enyhén sós vízben és lecsurgatjuk. Tűzálló edényben elkeverünk 7 dkg vajat, 1½ deci tejfelt, 1½ kanál vaníliás cukrot, 3 tojás sárgáját és habját, 5 dkg mazsolát. Óvatosan hozzávegyítjük a metéltet és a sütőben félóra hosszat sütjük.

Rózsafánk. Öt dkg vajból, 2 egész tojásból, 1½ deci tejből, 1½ dkg élesztővel, pici sóval, 30 dkg cukorral rétestésztánál keményebb tésztát készítünk. Kidolgozás után a tésztát deszkán pihentetjük, 10 dkg vajat, 10 dkg cukrot, vanília-ízt és ½ Oetker-sütőport habosra keverünk és a vékonyra kinyújtott tésztára kenjük. Felsődorjuk, 18 darabra vágjuk, vajjal kikent tepsibe, egymástól távolabb rakjuk. Sütés közben meglocsoljuk 1 deci tejjel, amelybe egy másik Oetker-sütőport kevertünk el. 25 perc alatt megsül.

É T R E N D 1941 OKTÓBER 1-TŐL OKTÓBER 10-IG

- SZERDA. Ebéd:** kőmenyaglevés, párolt féléssel, kalarábefőzelék, palacsinta. **Vaesora:** kávé, vajaskenyér, vegyes kompót.
- CSÜTÖRTÖK. Ebéd:** káposztaleves, túróslépeny. **Vaesora:** rizsás aprólek, paprikasaláta, gyümölcs.
- PÉNTEK. Ebéd:** gombaleves, szilvásgombóc. **Vaesora:** sajtos kenyérlángos, gyümölcs.
- SZOMBAT. Ebéd:** karfiolleves, töltöttpaprika, porhanyós kifli. **Vaesora:** kirántott sonkapogácsa, babsalátával, gyümölcs.
- VASÁRNAP. Ebéd:** tyúklevés, főtthús, kapormártás, burgonyakörítés, almatorta. **Vaesora:** hideg vagdaltpecsenye, burgonyasaláta, vegyes kompót.
- HÉTFŐ. Ebéd:** paradicsomleves, sajtos metélt. **Vaesora:** vese-vélő, párolt burgonya, uborkasaláta, gyümölcs.
- KEDD. Ebéd:** zöldséglevés, pácolt libamell, burgonyagombóckörítés, szalma-szalma. **Vaesora:** pírtott kenyér teával, sajt, gyümölcs.
- SZERDA. Ebéd:** burgonyaleves, gombás borjúszület tarhonyával, dalkerli. **Vaesora:** párizsi, vajaskenyér, gyümölcs.
- CSÜTÖRTÖK. Ebéd:** gulyáslevés, káposztás-rétes. **Vaesora:** rakott karfiol, vegyes sajt, kompót.
- PÉNTEK. Ebéd:** bableves, túrósgombóc. **Vaesora:** kirántott velő finom főzelékkel, vegyes kompót.

P PARÁDÉS

*A magyar urihölgyek
alkalmi ruhája!*

Ez a klasszikus szépségű ruha hangtalan színvallás magyarságunk mellett. Hangversenyre, színházba, társadalmi eseményeknél: ezt viseli, aki magyar — s aki ad magára.

Kizárólag nálunk kapható. Kérje képes ismertetőnket!

Divatvarnok

Budapest, VII, Rákóczi-út 70-76

Gyermeknek, felnőttek **NÖVÉNYHÚS** szénhidrátban gazdag, fehérjében dús, tökéletes húspótló
Gyártja és forgalomba hozza: **NOVÉNY TÁPSZERÜZEM, Bpest, II., Fő-u. 79. Tel.: 167-769**

Kertkultúra

Irja SZILÁGYI JÓZSEF
Budapest székesfővárosi kertészeti igazgatója

A málna terméketlenségének sok oka lehet. Arnyékos helyen kevésbé, mély árnyékban pedig nem terem a málna. A termesztés teljesen szabad, napos helyen 1 m sor- és 1 m tőtávolságban legcélszerűbb. Az így nevelt málnatöveknél erősség szerint 6–12 legerősebb hajtást meghagyunk, a többi eltávolítjuk már a nyári kapálások alkalmával. A meghagyott hajtásokat lazán karóhoz kötjük. Letermés után az öreg részeket eltávolítjuk. Tápadás, erősen trágyázott, kissé nyirkos talajban érzi jól magát a málna.

A nagyvirágú *Chrysanthemum* nevelése gondos munkát kíván. Elsősorban fontos, hogy a talaj gazdagon trágyázott, mélyen átérésztő, tápadás talaj legyen. Csakis bőséges trágyázás mellett fejleszti ki pompás virágját. Egy száron csak egy virágot szabad hagyni, a hónaljajtásokat megjelenésekor el kell távolítani, hogy minden tápanyag a hajtás végén meghagyott egyetlen virágnak jusson. Némely fajták igen korán, már augusztus derekán hozzák az első bimbót, amikor a virágzásra még nincs szükség, ezért ezeknél a fajtáknál nem az első, hanem a második vagy harmadik bimbót kell meghagyni. Ilyen esetben az alatta levő egészséges levélrügyig visszametesszük a főhajtást és a kihajtó rügyből neveljük a hajtást tovább. Olyan helyen, ahol számítani lehet a *Chrysanthemum* ragyabetegségére, ajánlatos megelőző védekezést alkalmazni, kéthetenként megismételt egyszázalékos bordó-lé permetezéssel. A permetlevet igyekezzünk a levél alsó lapjára, fonákjára harmatszűrűn fújtatni, vagyis alulról fölfelé permetezzünk. A növények leveleit övjük a nedvségtől, mivel a nedves leveleken át könnyebben terjed a fertőzés,

ezért lefelé fordított locsolórózsával öntözzük. A bőséges trágyázást meghálálja, amikor a növény már a 6–8 cm nagyságot meghaladja, adjunk fejtárgyúul kapálás után érett marhatrágyát a talaj felszínére 2–3 ujnyi rétegben, nem szűkséges megrostálni, mert a finomra rostált trágyaréteg az öntözés hatására pépszerű-

vé válik a talajon és elzárja a levegőtől a növény gyökereit. A hajtásokat karóhoz kell kötözni, nehogy a vihar kárt tegyen bennük. Szobanövényeinkre a betelelés előtt nagyobb gondot fordítsunk. Ha állandósulnak a hűvös éjjelek, a kényesebbeket, mint pl. Kentia Latania stb. vigyük be.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Hulló falevél... Van Önben valami nyugtalanító, problematikus és megbízhatatlanságában is érdekes. Ingerel és elragadtat, de közömbösek nem tudnak maradni vele szemben. Fél a leleplezéstől s ezért menekül a vitatkozás harcterébe, ahol élvezettel vagdalkozik szellemének legkülönbözőbb fegyvereivel. Bennünket csak mulattat erőszakos hangja, amely különösen alkalmas az étellel azonos erotikum diszkrét elárulására. A maga affektált módján játszik és bűvészkedik, de nem téveszt meg akkor sem, amikor a hűségről oly nyersen és brüszkül mond „egyéni” véleményét. Állásfoglalása merész, de nem megfontolt. Vissza kell szorítani a kuliszszák mögé, hogy ne ártasson és főképpen ne tévesztessen meg jóhiszemű naivakat.

**Üdít, szépít,
fiatalít a világhírű
Földes Margit-crème**

Azzal hivatkozik, hogy „őszinte”, pedig csak a tendencia őszinte, amelynek keserű ízű magva a szellemi szélahámoskodás leg-
ravaszabb ügyeskedéssel elkészített sztoni burkába van elrejtve. Nem ön az egyedüli művelője ennek a kártékony mű-

fajnak, amit ki kell irtani, hogy jóhiszemű embereket meg ne mérgezzon. Mert aki messziről nézi és felületesen, nem látja meg, hogy bizony ártalmas gondolatok bőrtönébe került s ha becsukódik mögötte az ajtó, szépszerével nem menekül, leg-

fennebb úgy, ha van akarat és erő benne, hogy kifeszítse és ledöntse. Úgy látszik, Önnek túlfönt megártottak a külföldi tapasztalatok, pedig elég ideje volt, hogy kiparagoltassa a fejéből és megismerje, megszeresse a mi komoly életformánkat és tiszta emberi céljainkat. Érdemes lesz ebben az irányban is érdeklődni.

SZÁRAZ AZ ARCBÓRE? „Hormocith B” krém azonnal segít!

VADRÓZSA. Olyan a maguk szerelmi története, mint egy kedves kis regény s valószínű, úgy is végződött volna, édes happy-
anddell. Nem lehet neheztelni arra a hős katonára, aki most a hazáért és minden magyar testvéréért harcol és nem kér mást, csak egy pár sort attól, akit szeret. Irjon neki azonnal és ne nehezteljen rá, mert ha visszajön, könnyen megszeresheti az érettséget és ők lesznek az elsők, akikről gondoskodás fog történni. Ha csak ez az akadály, emiatt szüleinek sincs okuk aggodalomra. Az a fontos, hogy szeretik egymást és megtalálták egymásban életük célját. Az életregény, amint látjuk, olyan bonyodalmakat produkál, amelyekre senki nem készülhetett fel. De forrón hisszük, hogy boldogságuk napja is felvirrad és a róla szőtt mese, mint élő, szép valóság folytatódik.

Határszél. Igen, eljött a nap, amikor döntenie kell s hiába menekült hozzánk, mi nem határozhatunk Ön helyett, mert nem a mi, hanem az Ön sorsáról kell dönteni. Meg kell értenie, hogy miért vagyunk elfogultak és óvatossak, amikor komoly aggodalommal csüggünk nehéz kérdésén. Egyik részről a szerelem, másik részről a biztos pozíció áll szemben egymással. Öntől függ, hogy melyik győz. Van-e olyan ereje a szerelemnek, hogy kiüsse a nyeregéből a jólétet kínáló lovagot. Nem követhetjük el azt a szimpatikus hibát, hogy engedjünk a szugesztiónak, ami a szívből árad, mert talán később nem köszönne meg nekünk a részrehajló engedékenységet. Hisz a döntésnek olyan pontjára jutott már, amelyen a mi véleményünk bizonytalanságát súlyosbíthatná és még sem volna biztos affelől, hogy jól határoz. A saját belső meggyőződése iga-

A háziasszony büszkesége

a telt éléskamra. Ez azonban csak akkor teljes, ha abban egy fazék tojás is áll, melyet Garantol-ban konzerválunk. Ez nagyon kifizetődő, mert

Garantol egy évnél tovább konzerválja a tojást

és ami fontos: a tojás bármikor kivehető vagy berakható!

Beszerezési forrásokat közli: Stessel Nándor és Társa, Budapest, IV., Városház-utca 1. Telefon: 189–346.

zodhat el az ellentét kísértései között. Ha a szerelemnek engedi át a döntést: soha semilyen körülmények között ne jusson eszébe, hogy volt más választása is és — tévedett. Mert titokkal van teli a jövő's önmagát se hibáztathatná, ha választása nem váltaná valóra reményeit. Hasonló helyzetben mindenkit elfogja a határozatlanság, amit nem kell szégyelni, hiszen a szívre nem alkalmazhatunk hangerősítőt, hogy elnyomja azt a másik hangot, ami szintúgy eléggé erős, hogy suttogását is hallja. Egyiket el kell némitani. Mindenestre igazat kell adnunk Önnek, hogy ez felel egy kis hadjáratl' és valami érték a csatatéren marad. A kevésbé értékeset áldozza fel.

EGYEDÜL! A vers témája őszinte, meg-rázó, azonban hiányzik belőle a költészet magasabbrendű kvalitása. Közlésre még nem alkalmas.

A „Hormocith B“ krém minden nőnek a szépséget, a sikert jelenti!

Hűség. Szívükből örülök a javuló helyzetnek. Remélem, hogy a gyógyulás tartós marad. Az Ön receptje bevált! Szívesen állok mindenkor rendelkezésére és boldog vagyok, ha segíthetek a hozzámfordulókon és panaszkodókra találok megoldást. Az elfátyolozott célszások végtelen finomságú árnyalatain át közelebb jutnak a gondolatok és az érzések is egymáshoz. Csak le kell hocsátkozni a lélek tárnáiba és a megsebzett szív rejtekeibe, hogy a gyógyításhoz megtalálják a megfelelő módszereket. El kell mélyedni ezeknek a titkoknak a vizsgálatába s mielőtt a krízis fellépne, látatlanítás a legfontosabb feladat. Ez megtörtént és a továbbiakban a teljes reménység jogosult.

Főjegyzőné. A jóléttől, kényelemtől elkényeztetett embert könnyebben borzolja fel, ha valamiről le kell mondani, mint azt, aki szerény körülményei között megszokta az igényekről való lemondásban napról-napra kivenni a részét. Ezek közül az edzett lelkű emberek közül válassza ki munkatársait, akikkel együtt a vállalt feladatot sikerrel fogja megoldani. Ma, amikor hazánkért, nyugalomunkért és jövőnkért állnak harcban a mi drága fiaink,

Osztálysorsjegyet

TÖRÖKNÉL

Budapest,

IV., Szervita-tér 3. szám

vásároljunk

Nyereményhúzás

október 18. és 21.

**A Chlorodont fogpaszta
olyan só-t tartalmaz,**

amelyből a fogpaszta használatánál oxigén szabadul fel. Ez serkenti a szájüregben levő mirigyek nyálkiválasztását és így elősegíti a természetes sajtisztulást és a fogak védelmét.

**Chlorodont
fogpaszta**

akiknek legkevesebb részük sincsen puha kényelemben, nem válogathatnak szórakozásokban, s ha szívükre akarják ölelni szeretteiket: ceruzát vesznek a kezükbe és a tábori lapra bízzák gondolataikat, érzéseiket. Az itthoniaknak, akik az igazi nélkülözést nem ismerik, nem lehet okuk panaszra, mert amiről esetleg le kellett mondaniok, az csak jelentéktelen és nélkülöz-

MIÉRT KELL SIRVA IS NEVETNI...
Vallomása megnehezítette, de ugyanakkor megkönnyítette számunkra a döntést. Igaza van, nyomós okok szólnak úgy az egyik, mint a másik mellett. Nehéz kétféle igazat tenni s különösen nehéz akkor, ha az egyik érdekelt a legfontosabb személy: ön maga — legalább is így gondolja. Gyerek ésszel nem gondolkozhat olyan tárgyir-

KOVALD ELSŐRANGÚAN FEST, TISZTÍT, MOS. **KOVALD**
MÉGIS OLCÓS, PONTOS, MEGBÍZHATÓ

hető. Hányszor fogadjuk, ha betegek vagyunk: Istenem, csak még egyszer egészséges legyek, kevesebb is beérem. Vagy sok mindenről önként szívesen lemondunk, ha a boldogságunkat fenyegeti veszély. Most együttvéve szó van: életről, egészségről, boldogságról, családról, jövőről, megelőgedett, szerény magyar munkánkról. Ha erre gondolunk, hálával telt szívvel hajthatjuk le fejünket békés otthonunkban és hálás szívvel fogadhatjuk a felvirradó reggeleket és vállalhatunk jó szívvel, önként minden áldozatot, minden lemondást, mert egymásért hozzuk. Isten erre építi fel a boldogabb magyar jövőt.

SZEGÉNY LEGÉNY. Nemes melankólia borong a „Vándor muzsikuss” c. versben. A kissé erőszakotól álszomorúság nem tud fölkapni a költészet szárnyára.

lagosan, mint egy felnőtt s ha toporzékolba követeli a maga jussát, ez is a gyermek tehetetlensége mellett bizonyít. Nem komoly szerelem és nem féltékenység, ha-

LÁSZLÓ PEHELY GYAPJÚ VATTA DAPLAN ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ 1898. VIII. VAS UCCA 14

HASZNÁLT ÉS ÚJ LEMEZ
Táskagramofon, lemezfelvevőkészülék, rádió, fotó vétel, csere **LÁNGTIBOR**
VIII., Rákóczi-út 9.
T.: 14-35-48.

Egyedüli biztos hatású a
„DÉVA” szőrtelenítő krém
Kapható: „DÉVA” Surd, Somogy megye

ÁGYTOLLAT-PELYHET olcsón

szállít ROSNER GYULA CÉG ágytolluzeme Kiskunfélegyháza. Tarkatoll —80, szürke foszott 1.50, 2.50, foszott fehér libatoll 4.20, jobb minőség 5.50, 6.—, 8.—, pehely, szürke 8.—, fehér 11.—, 13.—, 15.—, paplan pehely 18.—, 20.—, 22.— pengő kilónként, papírzsákban csomagolva bérmentve, utánvétellel.

Értékes könyvjutalmaink:

GODWIN WILLIAM „Ahol minden vágy teljesül” című regénye a kitűnő angol író rendkívül mély tendenciájú egzotikus tárgyú alkotása. Expressz tempóban száguldo események izgalmasan forró viharában veszi el a versenyt Amerika, ahol minden vágy teljesül — a lélek nemes, anyagfőtőltyi vágyával szemben. A dollár még se váltja valóra az ember álmát.

HÁZTARTÁSI TANÁCSOK, írta egy háziasszony. A bevásárlás, takarítás, edények tisztítása, mosás, vasalás, asztalterítés, a vendégek asztalnál való elhelyezése, felszolgálat, étrend-összeállítás, ünnepi és alkalmi ebédek, vacsorák, tálalás, buffet, előételek (hors-d'oeuvre), egyes ízfűzők, sandwichek, levesek, halak, húskok, főzelékek, körtészek, sütés és befőzés művészeite. Ez a hasznos tanácsokat tartalmazó könyv minden otthonban nélkülözhetetlen.

BÖNYI ADORJÁN „Jómadár” című alkotása a kiváló író lenyűgözően érdekes, ragyogó fantáziával megírt, bűbajos szerelmi regény a békebeli magyar vidéki társadalom életéből. LÁZAR ISTVÁN, az elhunyt, tünemény tehetségű széki író „Omlik az udvarház” című erdélyi tárgyú regénye a székiesség ragyogó lelkirajza.

LÁZAR ISTVÁN másik értékes könyve a „Múmia” című. Az író csapongó fantáziája korlátlanul érvényesül ebben a fantasztikus, keleti tárgyú, szenvedélyes és bizarr regényben.

H. G. WELLS „A tengeri tündér” című regényében a rendkívüli fantáziájú és gazdag skálájú, termékeny író különösen eleven, lendületes, szórakoztató, könnyed szerelmes történetet köti le az olvasó érdeklődését.

H. G. WELLS „Csodálatos történetek” című művében valóban csodálatos történetek izgalmasnál izgalmasabb változatok filmszerűen perognak s kiszámíthatatlan meglepetésekkel lepik meg az olvasót.

H. G. WELLS „Amikor az üstökös eljön” című könyve a háborúba kényszerült embernek a forró sóhajta az otthon, a tüneményes álomország, a szerelem után.

Könyvajándékunk azoknak az előfizetőinknek eszedékes, akik a negyedévi 6 pengő előfizetési díjat és 20 fillér postaköltséget előre egy összegben küldik be.

nem csak a nagyokat utánzás és irigység tombol benne, amiért nem veszik észre. Ebben a korban majd minden kislány elszedve a semmibevevő megaláztatást, de rövidesen tökéletesen kigyógyul belőle. Nyoma sem marad a fájdalom családának s ahelyett, hogy irigyelne, örömmel vesz részt a nővére boldogságában. Nem féltjük, mert tudjuk, hogy nem történhet semmi baj. Aprócska érzés ez, ami észrevélenül szétjoszlik. Konoksága nem használ, legfennebb tovább húzódik a magához. Ne akarjon beleavatkozni, mert nem mindig az történik. amit az ember akar s nem egészen az ön elhatározásán múlik, hogy mit akar. Lehet, hogy ma még nem, de pár év múlva igazat ad nekünk.

„ÁGYTOLL” még olcsóbb

Tarka toll 70 fillér, jobb 1.20, sz. vegyes foszott 1.40, jobb 2.20, még jobb 2.80. Fehér foszott libatoll 4.20, jobb 5.20, még jobb 6.20, kimondott jóminőségű 7.— P. Pehelyest 8.— pengőtől szállít 5 kilós papírzsák-csomagolásban bérmentve, utánvétellel. **Tisztviseelőknak 3% kedvezményt nyújtok.**

VARGA ANTAL ágytollvállalata, Kiskunfélegyháza.

FEKETE SZEM. Nem köteles visszaadni az ajándékul kapott ékszereket arra való tekintettel se, mert nem Ön bontotta fel az eljegyzést. Megjegyezzük, hogy a gavallér fért szótárban ilyen követelésre nem is lehet szavakat találni.

VITACIT ARCPAKOLÁS VILÁMGYORSAN SZÉPÍT

SAZKÜZLETEKBEN ÉS GYÓGYSZERTÁRAKBAN KAPHATÓ.

APRÓHIRDETÉSEK

Mimóza, világhírű grafológusnő analizál írásból és fényképről. Állandó címe: Pécs, Szent Vince-utca 50. válaszbellyeg küldendő.

Rövid, fekete gyakorlózongora háromszáz, kitűnő külföldi jókarban hatszáz. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, legcsekélyebb részletre: **Rákóczi-út ötven, zongoraterem.**

Budapestre érkező úri személynek szép, kényelmes lakásban 2 pengőtől megszállás. Főjegyzőné, Orczy-út 40. I. emelet 10.

BRILLIÁNSZT, aranyat, fogaranyat, ezüstöt, szőnyegét legmagasabb áron veszek. Elzálogosított ékszereit, szőnyegét költségmentesen kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Baross ékszerház, Baross-utca 83. Telefonáljon: 134-770.

Zongorát, vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sürgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

Előrendű szabású ruhákat, kosztümöket legkevesebb kivételben készítő divatszalon méltányos ártért kész ruhákat vidékre is. Kovács Mihályné, Budapest, VI., Teréz-körút 15. IV. emelet 35.

Budapestre érkezőknek „Üri otthon” méltányosan Erzsébet-körút 2. III. emelet 19. Haszno kávéház. (Telefon: 22-55-55.)

Pestre érkező családok számára úri otthon nyujtok. DERNŐNÉ (Dolánké) IV., Ferenciek-tere 7., II. 5. Telefon: 386-089.

Legmodernebb szabás-varrás, fehérneműszabászat. Mestervizsga. „Eli” szalon, Erzsébet-körút 46.

Videkieknek tiszta, szép szobák méltányosan. Erzsébet-körút 27. I. 3. (Telefon: 420-431.)

Legcsekélyebb részletre zongorák, pianók 700 pengőtől legolcsóbban Fenyőné zongorateremben: Erzsébet-körút huszhatod. Bézongorák olcsón. Telefon: 222-462.

Hajszálakat, szemölcsöket, szépséghibákat végletesen nyomtatlanul garanciával eltávolít Kovács kosmetika. Tanítványképzés. Ingyen tanácsadás. Postai széküldés: Teréz-körút 1-c.

Szentkirályi panzió. Szentkirályi-utca 6. Olcsó családi otthon, szobák ellátás nélkül is jutányosan.

Zongorahangolás, javítás harmoniumkészítés, javítás legjutányosabban. Szieber, Budapest, II., Török-utca 6.

Párizsban Drecoll cégnél évekig vezetőállásban volt szabás jutányosan vállalja elsőrangú női kabátok, kosztümök készítését. Höflinger, Budapest, IV., Kecskeméti-utca 4.

Némethi jól beszélő úrilány keresek két kishúgom mellé. Cím: Bösözörményi Andorné, Mezőhegyes.

Budák legolcsóbban, alakítások jutányosan Kékay E. szűcsmesternél, Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784

Intelligens nő házasság céljából 45 év körüli úri ismeretséget keresi. Egy-két gyermek nem akadály. Leveket „Szerény” jellegre kiadóhivataltalba kérek.

Jó családból való, intelligens leányt keresek két kisleányom mellé. Fialat óvónő vagy tanítóelőnyben. Özv. Vrana Lajosné, Szentcs, Szövötelep.

21-éves, r. kath., középiskola négy osztályát végzett intelligens úrilányt keresek mellé ajánkozik, ahol családtagnak tekintik. Leveket „Gyermekszertető” jellegre kiadóba kérek.

Fekedi rom. kat. egyháztanús kéttanerős, eddig egészséges típusú népiskolájánál lemondás folytán megtűrt tanítónő állásra 21 napi határidővel pályázatot hirdet. Választás harmas jelölés alapján. Német nyelv tudása kötelező. Állás helyettesítéssel be van töltve. Róm. kat. plébánia, Feked, Baranya megye.

Jóerkölcsű, tiszta, gyermekszertető, komoly, egészséges, mindensleányt keresek azonnali keresztes kiscsaláddhoz. Cím: ifj. Dózsa Mihályné, Rákosszentmihály, Rákóczi-út 44.

Varni tudó, intelligens, ökeresztény úrilányt elmonna főúri házhoz nevelőnőnek, vagy magános úri házhoz, ahol családtagnak fogadják. Főzésben és háztartásban is jártas. Leveket „Nevelőnő” jellegre kiadóba kérek.

Kitűnőteléssel képesítőzött magyar-német tanító német, polgári, képzés tanítványokat vállal. K. Gizella, Budapest, XIII., Györi-út 14. II. 2.

Postamester olvasósrősnőm közül ki fogadna el postagyakorlónak. Középiskola hat osztályát végzettem. Házimunkában is segítőkész. Cím: Kovács Erzsébet, Debrecen, főposta, poste restante.

Fűzőkészítő, nagy gyakorlatú tökéletesen, olcsón, cserébe is dolgozik. Videkiekkel levélbeni tárgyalás. Szász, VII., Dohány-u. 26. II. 35.

Tulipánthagymák vegyesen 8 fillér. fajtánként 10 fillérről kaphatók Réman Belánénál, Beled, Sopron megye.

Keresek két kishgyermekem mellé azonnali belépésre gyermekszertető, lehetőleg egyedülálló tisztesseges, idősebb leányt, ki a könyvhez házimunkák elvégzésénél segítőkész. Ajánlatokat fizetési igény megjelölésével „Családtag” jellegre a kiadóba kérek.

Keresek tanýára minden házimunkára egészséges fiatal nőt. Cím: Teres Gézné, Pásztó.

Jókedvű, de komolyan gondolkodó úrinő férjhezmenne. „Amig nem késő” jellegre kér leveleket a kiadóhivataltalba.

Feladás szerkesztő és kiadó: Papp Jenő. Kéziratokat, kliséket, fényképeket nem adunk vissza és nem frűnk meg A lap cikkeinek és képeinek átvétele és közlése tilos. A Magyar Nők Lapját nyújtta a Hungaria Hirlapnyomda. R.-T. Budapest, V., Vilmos császár-út 34. szám. 5824.41.

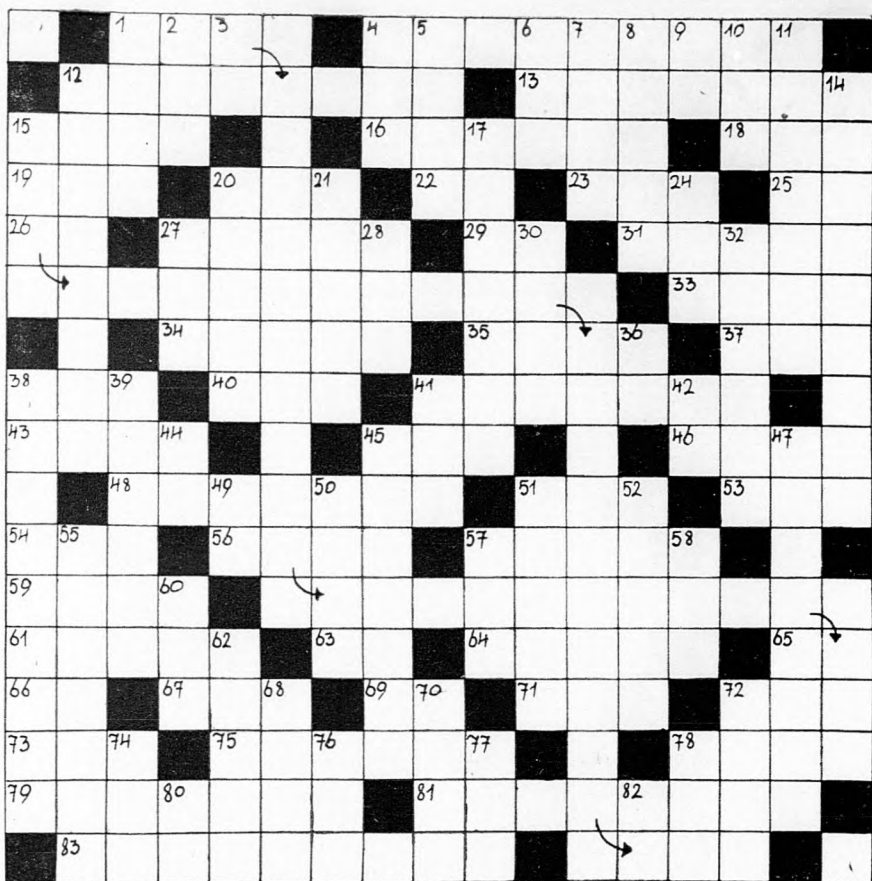
Feladás: vitéz Bánó Lehet igazgató.

KERESZTREJTVÉNY

A szeptember hó 1. számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: Visszintes sor 14. «Az élet közepette is halál vesz körül.» Függőleges sor 3. «A nép, uram király, csendes, mint a halál.»

VIZSZINTES — 1. Az Úr mondja «Az ember tragédiájában» — 4. Perseus felesége, ma az északi félgömb egyik csillagképeinek neve — 12. Ókori városállam — 13. Úrhölgy — 15. Középkori olasz köztársaság — 16. Hangnem — névelővel — 18. Vízet szed — 19. Berlini állatkert — 20. Olasz női név — 22. Rag — 23. O sole... (olasz dal) — 25. Egyiptomi istenség — 26. Német szem. névmás — 27. Helyhatározó — 29. Ybl Miklós névbetűi — 31. Gyógyszer — 33. Erős kívánság — 34. Kisfaludy írónő keresztnéve — 35. A folyó igéje — 37. Kihalt óriásmadár — 38. Fém-tisztító — 40. Zeusz egyik leánya — 41. Bibliai város — 43. Dal — 45. Vonatkozó névmás — 46. Forma — 48. Balti város — 51. Pécsi Sport Club — 53. Berzsenyi verse — 54. Idegen pénz — 56. Liliomféle növény — 57. Európai ország — 59. Helyes cselekedet — 61. Pápai korona — 63. A görög abc első és utolsó betűje — 64. Jókai-regényalak — 65. Rongjelző — 66. Rag — 67. Kiejtett kettős betű — 69. Tiltószó — 71. Nem haszon — 72. Rádiómárka — 73. Vágószerszám — 75. A puli igéje — 78. A gazda teszi — 79. Az U. S. A. egyik állama — 81. Csökkenti valakinek vad hajlamait — 83. Szórakoztató és művelődési alakulat.

FÜGGŐLEGES — 1. Római államférfi — 2. Vissza: művészet — latinul — 3. Angol prepozíció — 4. Török rang — 5. Vigjátékíró — 6. Bankpánik angol szóval — 7. Hegycsúcs — 8. Görög összetételekben tízezret jelent — 9. Honfoglalás kori kún vezér — 10. Szarvasfajta — 11. Olasz származású spanyol hajós, akinek neve után nevezték el Amerikát — 12. Tó a Magas-Tátra déli oldalán — 14. Koronázási jelvények egyike —

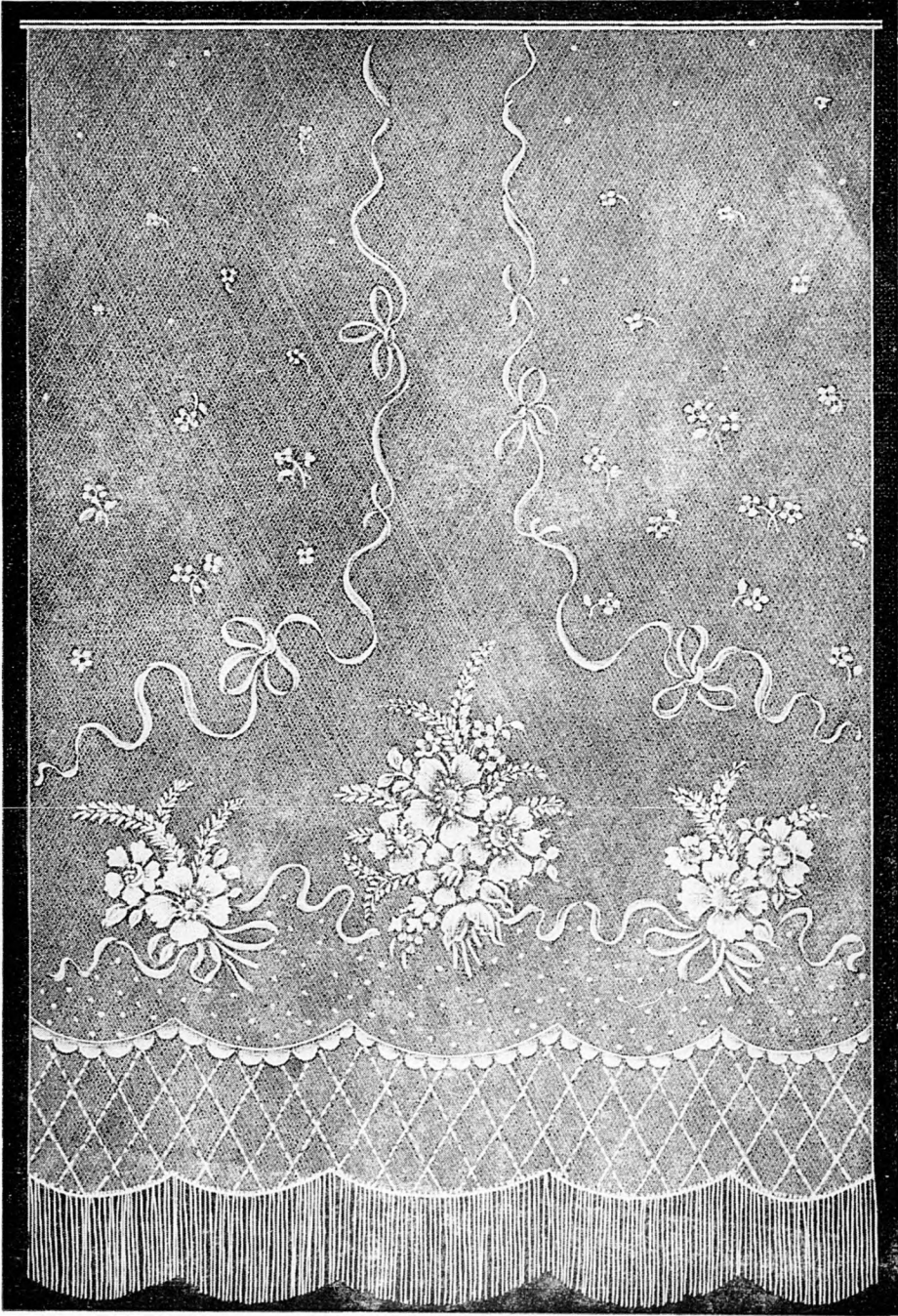
15. Emerson bölcs mondása — 17. Papi — 20. Társasület — 21. Idegen női név — 24. Vadászfajta — 27. Menyasszony — 28. Fém-tisztító — 30. A savak jelzője — 32. Harcot kezdő — 36. Skálahang — 38. Elemzettel foglalkozó tan — 39. Isten ostroma — 41. S. M. N. — 42. Személyes névmás — 44. Egyforma betűk — 45. A szellőrózsa tudományos neve — 47. Oda tetet — 49. Skálahang — 50.

Görög betű — 51. Tömegfélelem — 52. Jelvény — 55. Kilátásba helyezi — 57. Hajózási vállalat névbetűi — 58. Király neve — 60. Svéd fillér — 62. Amerikai milliommocsalád — 68. Ritka férfinév — 70. Belőle lesz az utolsó (?) — 72. Görög istennő — 74. Pán hangszere — 76. Volt abesszín méltóság — 77. Vallásrövidítés — 78. Adni ige egyik alakja — 80. Vissza: névelő — 82. Mutatószó.

Hímzéssel díszített kosztümblúzek

MAGYAR NŐK LAPJA

Hímzett tüllfüggöny. 200 cm széles és 250 cm hosszú ekrűszínű, középvastagszálú tüllre előrajzolva, az alján 15 cm széles rojttal együtt P 27.50. — Kidolgozásához színes kevert gyapjúfonál 1 matring 18 fillér. — Egy függönyhöz kb. 60 matring szükséges. Teljesen készen a fenti méretben P 100.—. Szúrtsablónja P 6.—. Megrendelhető különböző méretekben is, a MUL Kézimunkaboltban, Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám. Telefonszám: 22-86-09